

28M: LA PISTA DEFINITIVA

Qui serà el nou alcalde?

GREMI DE RESTAURADORS DEL PRAT: "L'Administració local hauria d'impulsar la formació en restauració com ha fet amb la d'aviació"

LES CÀMERES ZBE, AVIAT A PUNT.
El projecte preveu proves de captació de matrícules passades les eleccions

L'AE PRAT torna a ser equip de tercera. Final de l'era Dólera?

**Jordi Ibern
i Tortosa**

Candidat a l'alcaldia
El Prat de Llobregat

**Amb tu, fem
El Prat millor**

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

ACORD MUNICIPAL

#FuturRepublicà

De la baixa emissió a l'alta tensió

L'establiment i delimitació de les zones de baixes emissions (ZBE) és un projecte ineludible per a qualsevol municipi de l'estat amb població superior als 50.000 habitants. Pertànyer al "club" europeu, en el qual s'originen bona part de les ajudes per a la reactivació econòmica dels països (els Fons Next Generation en són l'exemple més recent) exigeix el compliment de certes polítiques i directives, en aquest cas amb l'alerta pel canvi climàtic com a rerefons.

En teoria les ZBE havien d'entrar en funcionament aquest 2023. Al Prat no s'ha vist gens de moviment al respecte, però el projecte per implantar el sistema de control existeix des de l'estiu passat. I tant el document mateix -no gaire difícil de trobar a la web de l'Ajuntament, tot i no ser un contingut destacat- com la regidoria responsable parlen clarament d'activar les proves un cop passades eleccions.

Un cop resolta la part tècnica (sintetitzant molt: instal·lació de càmeres, enregistrament de matrícules i transmissió de dades), resta la fase més controvertida: ordenances i sancions.

Les ZBE poden esdevenir un maldecap per a les persones que condueixen vehicles antics. Per als polítics, també són un tema incòmode que s'ha tornat gairebé tabú en un any electoral. Pocs governs, de qualsevol àmbit, han gosat parlar-ne, més enllà de situacions conflictives puntuals (cas del recurs judicial per les rondes de Barcelona). No cal dir que, sobre futures normatives i multes, el silenci polític és encara més notable; només equiparable al mutis i a la gàbia que impera sobre el més que probable (re)establiment de trams de pagament en autovies i autopistes.

La incertesa i la manca de comunicació institucional pel que fa a les ZBE no ajuden gaire a prendre decisions sobre què hem de fer amb el cotxe. El sector de l'auto(in)mòbil ja fa temps que pateix un estancament de vendes. En gran part, per la manca de poder adquisitiu -molts fabricants han abandonat directament la gama econòmica dels seus vehicles, conscients que el cotxe ha deixat de ser una necessitat prioritària entre el públic més jove-. Però la incertesa normativa, com dèiem, tampoc no ajuda.

Els discursos oficials més optimistes parlen de descarbonitzar, de fomentar fórmules com la bici o el vehicle compartit. En l'horitzó, el salt a l'elèctric. Però el cotxe elèctric com a opció d'ús massiu encara és una fotografia massa difuminada que planteja molts dubtes: hi haurà capacitat i infraestructura per carregar-los habitualment? Hi haurà un pla real d'inversió, establiment i comercialització per part dels fabricants de bateries? Què se'n farà d'elles quan s'acabi la seva vida útil?

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Joaquim Torrent, Fernando Vecino, Francesc Serrano • **Foto portada:** Joaquim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

ANEM A VOTAR!

Estem a les acaballes de la campanya electoral de les municipals d'aquest 2023, que segurament ha estat feixuga i esgotadora per a les candidatures que s'hi han presentat i potser també per a la ciutadania. No ha resultat gens estrany aquests dies escoltar converses veïnals referides al "bombardeig" comunicatiu dels diferents cartells electorals, vehiculat de diverses formes: carpes instal·lades a carrers i places, missatges audiovisuals a les xarxes, pancartes a peu de carrer o abraçant els fanals, tríptics demanant el vot, cartes dels partits amb les paperetes de votació abarrotant les bústies dels domicilis dels pratencs...

Des d'abans del 12 de maig, data oficial de l'inici de la campanya, l'activitat pública dels grups polítics que opten a l'Alcaldia ha estat frenètica. Els que ja hi són (al Consistori) per tal de mantenir o millorar representació i els que no la tenen per aconseguir-la, amb propostes i solucions de tota mena per fer més fàcil i agradable la vida, el dia a dia, de tots els ciutadans, segons ens diuen.

El que no sé és si tot aquest desplegament informatiu - incloent-hi debats i mítings-haurà arribat als electors amb claredat i si hauran pogut metabolitzar els inputs de totes les propostes més enllà dels eslògans.

Sigui com sigui, el diumenge vinent tenim l'oportunitat -i afegiria que el deure- d'exercir el nostre dret a votar, que és, per antonomàsia, la gran expressió democràtica, que no s'ha de menystenir; que no hem d'obviar. Amb el nostre vot, deleguem per als pròxims quatre anys la gestió de la ciutat, els interessos generals de tots els que habitem en aquest tros de delta, a unes persones que agrupades per ideologies, sigles i programes ens han presentat el seu model de ciutat i de territori aquestes últimes setmanes.

Després d'analitzar els candidats i la credibilitat que ens mereixen les seves propostes, ens queda el més fàcil: introduir a l'urna la papereta de la candidatura que pensem defensarà millor, amb solvència, els interessos de la nostra comunitat.

Anem-hi. Celebrem la festa. Votem!

JOSEP MARIA CANALÍAS

La ZBE del Prat, a punt per començar a rodar

L'Ajuntament començarà a provar el sistema de control de vehicles just després de les eleccions. Les primeres sancions podrien arribar a mitjans del 2024

JAVIER MARTÍNEZ

Són tres sigles que, en un any electoral, han provocat a qualsevol equip de govern local més maldecaps que les dels partits de l'oposició. ZBE. Zona de Baixes Emissions. Es tracta d'àrees on els vehicles sense els corresponents distintius -les enganxines- ambientals han de tenir restringida, o directament prohibida, la circulació.

Aquesta limitació ve imposada per una llei estatal aprovada el 2021 (per donar alhora compliment als acords que van signar les nacions europees l'any 2015 a París). La norma obliga a establir, a partir del 2023 i a tots els municipis espanyols de més de 50.000 habitants (com és el cas del Prat), ordenances per limitar la circulació d'aquells vehicles classificats com contaminants.

Comunicar als ciutadans, el mateix any que es renoven les alcaldies, que potser han d'anar pensant en renovar el cotxe és una papereta que dona, a priori, pocs vots (les baixes emissions van ser un tema tabú, una de les grans preguntes no plantejades per l'Ajuntament en l'enquesta de satisfacció ciutadana publicada a finals de gener).

No és sorprenent que, a excepció de grans ciutats com Madrid i Barcelona, moltes altres ciutats de mida mitjana, com podria ser el cas del Prat, tinguin encara a la incubadora el seu programa de ZBE.

El projecte de baixes emissions al Prat ha anat fent el seu recorregut des de l'estiu de l'any passat, i es preveu que entri oficialment en fase de proves tot just passades les properes eleccions municipals del 28 de maig.

Inici de les sancions el 2024

Juan Pedro Pérez, tinent d'alcalde d'Innovació, Next Generation i Agenda 2030, pun-

Font: AJUNTAMENT

PUNTS DE CONTROL D'ÀMBIT REDUÏT DEL PROJECTE DE ZBE DEL PRAT

1 carrers Rector Martí i Pol, **2** Ferran Puig/Madoz, **3** F. Puig/Santiago Rusiñol i **4** Frederic Soler/Pau Casals.

1 Av. Canal amb carrer Urgell, **2** i **3** Av. Montserrat (2) i **4** carrer Barcelona.

tualitza: “Un cop acabada l'obra [el 28 de maig], quedarà en estat de funcionament real; comptarà els cotxes que entren i sabrem el percentatge de vehicles que estan circulant amb distintiu ambiental o sense. Tindrem dades. Això no significa que sancionem, això haurà de ser després d'aprovar l'ordenança i donar un temps perquè la gent

Està previst prohibir de dilluns a divendres de 7 a 20h la circulació de vehicles sense etiqueta

s'hi adapti. L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) parlava inicialment de poder sancionar l'1 de gener del 2024, però ara ja està parlant de juny-juliol. Com es veu, no és tan imminent”.

L'ordenança municipal concreta sobre les ZBE és l'apartat que es troba més en l'aire. “Treballem en la mateixa línia que la ZBE de les rondes i de la resta de municipis. Ara mateix està previst prohibir de dilluns a divendres, de 7 a 20 h, la circulació de vehicles sense etiquetes, amb totes les excepcions i moratòries que es puguin aplicar”, explica Pérez.

El projecte encarregat per l'Ajuntament a Alumbrados Viarios inclou com a requisit la possibilitat de “gestionar llistes blanques [vehicles admesos], determinar el nombre màxim de denúncies per matrícula durant un període i seleccionar si s'han d'enviar notificacions o denúncies”.

Punts de control amb càmeres

El 27 de juliol del 2022 l'Ajuntament va adjudicar a l'empresa Alumbrados Viarios, per un import de 500.000 euros, un projecte complet i detallat per a la instal·lació de punts de control d'accés de vehicles a la

ciutat. Cinc d'aquests punts, els anomenats “perimetrals” se situen repartits pels vies d'entrada al Prat: Josep Anselm Clavé (la Rambla), Ronda de Llevant-Onze de Setembre, Ronda Sud-Onze de Setembre, Carretera de la Platja i Ronda de Ponent.

Les altres dues zones videovigilades de control de vehicles, anomenades “d'àmbit reduït”, preveuen la instal·lació de cinc càmeres al llarg dels carrers Frederic Soler i Ferran Puig i de quatre més en el tram sud (en procés encara de transformació semipeatonal) de l'avinguda del Canal. El projecte preveu que, amb el temps, es puguin instal·lar més punts de control.

Punts de control perimetrals segons el projecte de ZBE del Prat / Font: AJUNTAMENT

La llista blanca de vehicles

Segons el document del projecte, “el sistema ha de permetre capturar, per visió artificial, les matrícules dels vehicles, identificar-les i comparar-les amb un llistat de matrícules de vehicles no autoritzats a circular per l’interior de la ZBE del Prat de Llobregat (a nivell d’Àrea Metropolitana de Barcelona i a nivell municipal). En el cas que es detecti una matrícula d’un vehicle infractor, el sistema enviarà la sanció administrativa per a la seva gestió, validació i tramitació si s’escau”. La fiabilitat de lectura de plaques que exigeix el projecte és, com a mínim, d’un 97%, i haurà de funcionar amb tot tipus de vehicles, des de motocicletes fins a camions.

La previsió és que sigui l’Ajuntament

l’encarregat de confeccionar la llista blanca dels vehicles amb autorització per circular dins de la ZBE i que, per tant, no serien objecte de futures sancions.

El sistema licitat per l’Ajuntament ha de permetre també gestionar les autoritzacions perquè tant veïns com vehicles de càrrega i descàrrega puguin accedir a les zones controlades d’àmbit reduït abans esmentades (Frederic Soler, Ferran Puig i av. del Canal).

El projecte municipal de control de les ZBE també preveu que els punts de control serveixin en un futur per detectar visualment altres tipus d’infraccions, com ara la circulació de vehicles sense el distintiu de la ITV o “enxampar” les matrícules de vehicles que circulin sense assegurança.

Garantir la privacitat

Segons el desenvolupament del projecte, el sistema de control de les ZBE ha de complir amb la normativa de privacitat, i per tant haurà de pixelar les imatges de context [per exemple, de persones a l’interior del vehicle] quan realitzi les captures de matrícules. També estarà obligat a eliminar les matrícules dels vehicles que no siguin objectes de sanció.

Les imatges de tots els vehicles captats s’enviaran a la plataforma de gestió de mobilitat municipal, allotjada a dependències municipals. El sistema ha de quedar coordinat informàticament amb la plataforma de gestió de denúncies de la Diputació de Barcelona, encarregada de tipificar la sanció i establir-ne la quantia de la multa. ◀

L'ànima pagesa

En temps especialment difícils per a la pagesia, quan només arriben notícies de dificultats que semblen gairebé insuperables, que fan pensar que conrear la terra no té futur, em surt l'ànima pagesa, la que he defugit sempre.

Dos persones de la meua família em venen al cap, la iaia i un tiet. Com m'explicava ella mateixa, des dels 14 anys anava cada dia al camp, allà on la feina la portava, encara que es notava la seva tirada per les auliveres, una collita de temps de fred que es feia tota a mà per dones i durava molts dies, en llargues jornades que començaven a la matinada marxant al tros en carro i matxo i tornant quan fosquejava. La seva vida sempre la va regir el sol, fins i tot quan ja no podia tenir aquesta dedicació intensa. Dona de poques paraules només s'entusiasmava si plovia quan calia, la mosca negra no atacava, pagaven bé la collita... En els meus primers anys, totes les tardes d'estiu l'acompanyava a segar alfals amb la corbella. Feia tasques d'hort, més que sembrar que ja li era feixuc, collir bajoques i fesols, tomàquets, pebrots, fruites diverses, o les nous de finals d'agost. Més endavant venien els codonys i tota la casa feia olor de codonyat. Mai no he pogut comprar-ne, em sembla que traieixo la iaia i la mare.

El retrat de la iaia seria incomplet si no parlés del seu inevitable fatalisme. El cel anunciava pluja massa forta, qui sap si pedregada, o el sol assecava el camp. Fos el que fos, la resposta sempre era la mateixa: tornar a llaurar, a sembrar, a treure les herbes, en una paraula, treballar dur i esperar la clemència celestial.

El tiet, nebot de la iaia, tenia un altre tarannà, encara que compartia la constància i la resistència. Ja tenia tractor i no li dolia canviar el cultiu, sempre a la recerca de més bons resultats. Viatjava i s'informava de conreus d'altres països. Més d'una vegada fracassava. No li dolia reconèixer-ho, però mai va pensar en una altra professió. A vegades anava amb ell a la seva furgoneta atrotinada (tunejava els vehicles a fons, amb un munt d'eines i una conducció erràtica). Es parava en un voral, davant un paisatge cultivat de turons amables, clapejats per algunes naus de cria de pollastres o porcs i em deia: No trobes que aquest és el millor paisatge del món?

MANOLITA SANZ

Com veig el Prat

Veig la meua ciutat molt ben planificada, sense edificacions de gran alçada, esponjada pel gran número de places que té, el que permet una convivència agradable, a més disposem d'una bona oferta cultural i unes entitats actives.

Per altre costat, veig que els terrenys de les antigues fàbriques de La Seda i La Paperera, on vam treballar i forjar un futur centenars de pratencs, ara es transformaran en el Prat Nord, on s'ubicaran gran quantitat d'habitatges que juntament amb el Prat Sud, faran que la població de El Prat pugui augmentar en unes deu mil persones, i si contem que el consum mínim d'aigua per habitant i dia es de cent litres, representa que el consum d'aigua al Prat augmentara un milió de litres al dia.

Una ciutat, al meu parer, a més de ser amable ha de crear oportunitats de guanyar-se la vida, la major part de les migracions és per falta d'aquestes oportunitats, i es la indústria la que proporciona llocs de treball de més qualitat, però no es coneixen plans i sí interessa la implantació de zones industrials, que augmentin la instal·lació d'empreses i evitar que alguna empresa tingui que marxar del Prat per manca de terreny industrial i que la gent del Prat tingui l'oportunitat de treballar al Prat

Pere Ferret Pujol

Carxofalàndia

Em vaig proposar el repte de llegir les entrevistes que aquest periòdic va fer als vuit alcaldes pratencs. (Una per una. Fossin del color que fossin els protagonistes. De la A fins la Z.

A part elucubracions mentals i promeses que saben que no es poden complir, ambdues coses permeses en època electoral, destacaré respostes no polítiques, ni sobre plans de futur, ni de càrrecs de confiança...

Les preguntes, igual per a tots. N'hi ha algunes de curioses, com la número 20, la 19...

Han de nomenar tres objectes pratencs que posarien en una càpsula espacial amb rumb a un possible planeta hàbitat. Les respostes van ser:

- En Millan de Vox respon que enviaria a l'alcalde Mijoler i al carril bici del carrer Coronel Sanfeliu. Aquest segon es una mica difícil d'enviar. A la pregunta 19 sobre canviar els noms dels carrers, diu que és car fer-ho. Que ho consultaran als veïns. Veure'm!

- En Monteagudo, candidat de JYPD, no contesta a la pregunta de la nau espacial i que també consultaria a la gent per canviar el nomenclàtor.

- Valverde, de Junts, enviaria al planeta una

soca d'escarxofera, la parella d'animals pota blava i un llibre de Jaume Codina. En quant a canviar de noms, també hi diu la seva però, el carrer de l'amic Josep Ferret, per sort, haurà d'esperar. És viu i la normativa vigent no permet posar cap nom al nomenclàtor de persones vives. Que trigui forces anys en que se li dediqui un carrer.

- L'Ochoa, del PP, enviaria al planeta llavors de carxofa, ADN pota blava i el gran triomf del PP pratenc que DELTA publicaria a la portada. Les dues primeres són factibles, la tercera haurem d'esperar els esdeveniments...

- El López, de Cs, posaria a la nau espacial un "código ético", records dels constructors del Prat i, con no, la planta carxofa. Els noms triats pels noms dels carrers són tots merescuts.

- L'Ibern, d'ERC, s'inclina per enviar al planeta la carxofa i el pollastre, com no. En quant tocant als carrers trauria alguns amb "olor feixista" i posaria d'altres més en "consonància pratenca".

- El Pérez, del PSC, enviaria dins la càpsula una Estrella Damm, el gall, la gallina i verdures pratencs. Els hipotètics habitants planetaris ja podran celebrar-amb aquests productes- el "Quinto Tapa". Des de Dalt del cel, arribaran més veus al Prat, tot dient: "Gràcies Juan Pedro". Els noms escollits pels carrers, es veu molt que ha escombrat cap "a casa". Legítim!

- En Mijoler, el Prat en comú, el nostre alcalde-ciclista, és el més sibarita de tots: Hi enviaria paté de carxofa, confit de pollastre.. i bon profit! Per bona que sigui, no es conformarien amb una Estrella Damm. Aquí s'hi escau un Môtet Chandon com cal.

I després de tots els enviaments interestel·lars, només falta que als habitants planetaris no els agradessin les carxofes. Fora calamitós, oi?

Miquel Domènech

Sardanes a les escoles

Pocs dies tens la sort de gaudir d'un fet no gaire freqüent, com em va passar no fa gaire. Venint d'esmorzar, sortint de l'Avinguda Montserrat, sentia música de sardanes.

Tot avançant pel carrer Sant Pere, i girant pel carrer Pau Casals em vaig trobar amb la sorpresa; uns alumnes de l'escola Nostra Senyora del Mar estaven aprenent a ballar sardanes. Dins del pati que té aquesta escola, els alumnes formaven dues rotllanes sardanistes.

No sé si la iniciativa era del professorat de l'escola, o de la colla sardanista del Prat, que de manera voluntària sé que s'ofereixen a anar a les escoles a ensenyar aquest bonic ball.

Varen ser uns minuts de joia veure que unes persones dediquen el seu temps a fo-

mentar a la joventut uns valors i uns hàbits saludables que cada dia sembla que es van perdent, com que interessin més els mòbils o les tauletes.

Per això voldria agrair a aquelles escoles o instituts que dediquen i fomenten un fet tan tradicional al nostre país.

Jordi Torren Suñé

Los privilegios de la familia Franco

Hace mas de tres años, las autoridades medio ambientales, crearon las Zonas de Bajas Emisiones (ZBE) para las ciudades mas importantes, con el fin de reducir la contaminación producida por los coches y las furgonetas.

Por todo ello los vehículos sin etiqueta, tienen prohibido acceder a todas las ciudades que han implantado la medida de (ZBE).

Precisamente en una reciente visita a Madrid, me sorprendió la medida en los parkings del centro de la ciudad. Lucían un hermoso cartel donde anunciaban. "Parking sin multas". Resulta que los coches y furgonetas sin etiqueta cuando accedían al centro de la ciudad y eran multados, si aparcaban en estos parkings, automáticamente se les perdonaba la sanción. Algo realmente surrealista y muy extraño.

Indagando el motivo, me enteré que estos parkings, son de la familia Franco y gozaban del favor de Diaz Ayuso y Martínez Almeida. Es decir que las sanciones por contaminar, se perdonaban si aparcabas en estos parkings.

En Barcelona, los parkings SABA, son de Abertis, con el socio mayoritario de Florentino Pérez, presidente del Real Madrid. Por agravio comparativo, también aquí podrían hacer la vista gorda y perdonar las sanciones.

Juan Miñarro

Amb l'Església hem topat

Comença a agafar volada entre algunes entitats de cultura popular la idea de fer una aturada de protesta durant la Festa Major si no queda solventat el tema de les subvencions municipals. Però en aquesta croada contra la nova interventora de l'Ajuntament (referida com "La Inquisidora" fins i tot en determinats cercles municipals), no totes les sensibilitats semblen aliniades.

Ja hem parlat força vegades que en el món de la cultura popular, el ball de bastons (i no l'artístic) acostuma a tenir certa prevalència per sobre de les representacions culturals. En aquest cas, hi hauria entitats que apostarien clarament per suspendre activitats. Però, de l'altra, sigui per afinitats polítiques, familiars o pel que sigui, la sang potser no arribaria al riu i no donarien suport a aquesta modalitat de protesta.

Veurem, després d'eleccions, quina capacitat de maniobra té l'Ajuntament per endreçar la situació. Algunes noves incorporacions a l'entramat municipal, amb "La Inquisidora" al capdavant (diuen que juntament amb el cap de contractació), no ho posaran gens fàcil.

Tothom a la porra

Una de les tradicions que desperta passions en època electoral, tot i no ser tan visible com altres elements gairebé folklòrics (enganxades de cartells, carpes, repartiment de merxandatge...) són les porres electorals. Sort que al Prat estan prohibides les cases d'apostes, perquè la porra electoral seria una modalitat que mouria calers.

Especialment animades estan aquests dies les porres entre el personal dels mitjans de comunicació, siguin públics, privats (és clar que la redacció de Delta té la seva pròpia, què us en pensàveu?), d'abast local, comarcal... El Prat i les eleccions desperten passions arreu.

Estem segurs que als partits també se'n fan, de porres. I ens jugaríem alguna cosa que entre candidats rivals també. Passat el 28M veurem quantes porres han acabat en xurros.

LA TIRA de PERE VENTURA

JUAN CRUZ i SERGIO BONILLO, president i vicepresident del Gremi de Restauradors del Prat

“Volem que l'Administració local impulsí la formació en restauració com ha fet amb la d'aviació”

JAVIER MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Juan Cruz (56) i Sergio Bonillo (48) són de moment els caps visibles del recentment creat Gremi de Restauradors del Prat. L'associació, creada a finals del mes de març, agrupa de moment 20 locals de restauració de tot tipus i mida. Sota la recepta genèrica de “canalitzar les inquietuds comunes del sector”, expliquen al detall els altres ingredients presents en el tarannà del sector hostaler de la ciutat.

■ Per què calia al Prat un gremi de restauradors?

■ **Juan Cruz:** Va sorgir després d'adonar-nos que els restauradors compartíem certes problemàtiques a la ciutat i que sempre les anavem abordant cadascun pel seu canal. Entre tres o quatre restauradors ens vam reunir i vam pensar que fariem més força tenint un únic canal. A partir d'aquí vam proposar una sèrie de reunions, que van ser un èxit perquè arribaven a venir unes 80 persones, i després ja amb l'ajut d'El Prat Empresarial ens vam constituir en associació.

■ **Sergi Bonillo:** El Juan és una persona icònica, històricament relacionada amb el Prat, i té la capacitat de tocar portes i presentar aquest projecte a més gent. I així de moment hem pogut tenir com associats 20 dels restauradors més influents i diversificats del municipi, i això és important, perquè hi ha de tot tipus: antics, moderns i d'altres que són concessions municipals.

■ Inquietuds comunes: manca de personal. Es va notar especialment després de la pandèmia

■ **JC:** Sí. Abans de la pandèmia ja hi havia aquest problema, però no tant. Arran de la pandèmia molta gent que treballava a la restauració s'ha hagut de buscar la vida i no ha tornat. Vaja, s'han buscat la vida d'una altra manera, perquè tots sabem que aquest és un ofici molt esclau al que t'hi has de dedicar si realment t'agrada. Després de la pandè-

Juan Cruz, a l'esquerra, i Sergio Bonillo, a la dreta, durant l'entrevista

mia és quan s'ha demostrat que tenim un autèntic problema per trobar personal, tant a cuina com a sala.

■ Què pot fer el restaurador perquè la gent vulgui treballar a l'hostaleria?

■ **SB:** Hi ha diverses formes. Una és no treballar amb horaris trencats. Després de la pandèmia hi ha locals que han començat a treballar amb altres horaris, oferint els mateixos serveis, però amb una altra disposició. El restaurador ha fet un 'reset', però segueix havent problemes per trobar gent que treballi quan la resta de gent gaudeix de festius. També ha passat que molts convenis col·lectius s'han situat, pel que fa a horaris, categories, etc., per sobre del de la restauració, que tampoc és que sigui un mal conveni. El problema ve quan una sèrie de persones no apliquen les bones pràctiques i que, per exemple, paguen en negre unes hores, etcètera. Per això una de les exigències que fem als nostres agremiats és el respecte per la bona praxi.

■ **JC:** Una cosa que hem notat després de la pandèmia és que ja no es tanquen els restau-

rant a la una o dues de la matinada. El client s'ha reeducat. Abans, de vegades es tancava cuina a dos quarts de dotze de la nit, trucava un client un quart d'hora abans dient que volia sopar i se li servia. Avui dia ja ni truca. I, si truca, ja li dic “ho sento, no pot ser”. Si tens personal contractat fins a quarts de dotze, no pot ser que per una taula s'hagi de quedar fins a les dues.

■ **SB:** Molts hem crescut a la cuina des de ben joves, amb aquell ambient de “calla que aquí mano jo” o “aquí saps quan entres, però no quan surts”. Per sort, les escoles de cuina han capgirat això. Però d'altra banda, també passa que els joves de les escoles de cuina esperen poder treballar a hotels de cinc estrelles o restaurants d'estrelles Michelin, però no troben atractius els nostres restaurants, que ofereixen cuina molt bona i producte de proximitat. Joestic fart de posar anuncis a les tres escoles de cuina i ningú no vol venir a fer pràctiques.

■ **Ara mateix, Juan, col·labores amb la Fundació Francesc Palau per donar formació de cuina. És una de les possi-**

bles accions futures del gremi?

■ **JC:** Ara per ara, no. Aquesta col·laboració ve derivada de l'associació Cooking Group. Però en un futur, des del gremi, sí que ens agradaria poder formar.

■ **SB:** Tenim el repte d'aconseguir que l'Administració municipal desenvolupi una estratègia de formació dedicada al nostre sector, de la mateixa manera que ho ha fet amb les escoles que tenen formació professional lligada a l'aviació. Ja hem fet arribar exemples a regidors i a l'alcalde mateix.

I quina sensació heu rebut al respecte?

■ **JC:** Pensem que en el futur, mani el partit que mani, l'Ajuntament serà sensible, perquè la realitat és que el Prat ha tingut una transformació increïble a l'hostaleria en els darrers 15 anys. S'han muntat locals que mai imaginariem aquí, i estan funcionant. Com a gremi la idea no seria fundar una escola d'hostaleria, però sí poder impartir classes a gent del Prat, i així generar una borsa de treball per a gent de la nostra ciutat.

■ **SB:** De tota manera, a Promoció Econòmica també els hem de fer arribar que algunes propostes que fan d'ajudes a la contractació són inòquies per a la nostra activitat. Jo no puc mantenir fixa una persona tot l'any, per molt que m'ofereixis un descompte de 3.000 euros a la quota de Seguretat Social. Com a restauradora, potser necessito una persona els tres mesos d'estiu, i amb la nova llei de contractació és molt complicat fer segons quins contractes. És molt difícil per exemple donar d'alta una persona per a un esdeveniment puntual d'un dia. Ho has de justificar amb molts papers i burocràcia. No som com Lluç o Canaletes, que són indústries que funcionen a torns de vuit hores. Diuen [l'Ajuntament] que dona ajudes a la contractació, però el regidor ens va dir que no s'havien fet servir ni el 60 per cent de les concedides. Hem d'intentar que les regidories facin

aquestes ajudes una mica més a mida a les necessitats de la nostra indústria.

Una altra singularitat demandada pels restauradors és la d'afinar una mica més els reglaments d'horaris i terrasses segons cada tipus de local. Com esteu bellugant aquest tema?

JC: Totes les terrasses del Prat es miren igual, però no és el mateix una petita cafeteria que un bar restaurant que ofereix dinars i sopars. En aquest segon cas s'hauria de poder oferir quelcom més bonic i transformador, i més còmode per tal que el client es quedi a la ciutat. I relacionat amb això surt un altre problema: la manca d'oci nocturn.

“ El Prat pateix un greuge comparatiu amb altres municipis pel que fa a horaris d'oci nocturn ”

“ Els estudiants d'hostaleria volen anar a restaurants 'Michelin'; no troben atractius els nostres, tot i oferir bona cuina de proximitat ”

“ El client s'ha reeducat i ja no truca per sopar a certes hores. No pot ser que, per una taula, el teu personal hagi de treballar fins a les dues ”

Creieu que les normatives són el problema?

■ **SB:** El gremi ha fet una comparativa amb municipis colindants i estem en situació d'inferioritat. Hi ha una competència deslleial pel que fa a horaris, i ja no entrem a parlar de terrasses. No podem treballar amb les

mateixes eines que un restaurador de Sant Boi o Gavà. I no vull que el Prat es converteixi en Benidorm, ni molt menys. Però es tracta de buscar un equilibri. L'Ajuntament s'ha agafat a la part més restrictiva de la normativa. Suposo que d'un edifici treu 50 vots de veïns i només un d'un restaurador, però el restaurador també dona feina i dona un servei. En aquest sentit, si he de dir que els dos partits que governen estan buscant solucions i ens estan fent partícips de la creació d'una nova ordenança. Al Prat no hi ha res d'oci, en part perquè qui invertirà 500.000 euros, pel cap baix, en un local sense un marc normatiu confortable? No és només que l'Ajuntament impulsi un espai per fer festes un cop al més, que seria un punt de partida, sinó de tenir una ordenança que permeti que un empresari que insonoritzi i compleixi les regles pugui desenvolupar un bar o una discoteca.

Contempleu col·laboracions o accions conjuntes amb l'Associació de Gastronomia i Turisme (AGT), amb arrels també al Prat però molt activa a l'entorn metropolità?

■ **SB:** No està dins de la nostra mentalitat. Nosaltres estem en converses amb la Federació Intercomarcal d'Hostaleria i Turisme i una confederació de Gremis de Restauració. La nostra fita no és voler ser 60, 80 o 100 locals al Prat, sinó veure quins serveis som capaços d'oferir als nostres agremiats.

■ **JC:** AGT és diferent al gremi; és una associació gastronòmica, però no deixa de ser una empresa. Ara bé, el gremi té les portes obertes a qualsevol que s'hi vulgui integrar, sempre que compleixi els estatuts i demostri la sensibilitat pels productes de proximitat. Tenim carxofa i potablava, que són productes increïbles, però n'hi ha més, i hem de tenir aquesta sensibilitat amb l'agricultor del Prat, que necessita poder vendre el seu producte bé de preu. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisès Llopart Ribas · Moisès Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Eleccions Km0

Foto: QUIM TORRENT

Tot i que Mijoler parteix com a favorit, Juan Pedro Pérez aspira a arrebatari-li l'alcaldia amb un discurs basat en el descontent ciutadà

NEUS MACÍAS

Les eleccions municipals són les de proximitat, com el producte agrari de Km0. La ciutadania acostuma a conèixer tots els candidats, els reconeix de veure'ls a la revista municipal o a actes institucionals. Però no sempre. És el cas d'aquests comicis del proper 28-M, en què s'han colat entre les opcions municipals dues formacions que no tenen ni han tingut mai presència al Prat. A tothom li va sorprendre el passat 26 d'abril, quan es van fer públiques les llistes oficials que concorren a les eleccions, veure les candidatures de Valents i Ara-El Prat. Són els que s'anomenen "paracaigudistes", llistes que els partits deixen caure als municipis tot i no tenir-hi cap lligam.

Per la primera, una escissió de Ciutadans, sorgida a partir de Barcelona Pel Canvi, partit que presentava Manuel Valls a l'Ajuntament de Barcelona, concorre Eloy Valdecantos, que va ser assessor del grup municipal de Ciutadans a l'ajuntament de Barcelona. Valdecantos, delineant de formació, ja s'ha fotografiat a la plaça de la Vila per a la web del seu partit i ha declarat allà quin és el seu projecte electoral. De Rosa Maria Farre Balcells, candidata d'Ara El Prat- Ara Pacte Local -una plataforma on conflueixen PDeCAT i Ara Catalunya- res no podem dir. Ni

està ni se l'espera. Configura, això sí, l'única llista encapçalada per una dona.

La resta de candidats són ja suficientment coneguts per la ciutadania a excepció, segurament, de Rafael Millán, cap de llista de Vox i antic número 4 de Ciutadans a les municipals de 2019. Tot i no estar actualment a l'ajuntament i no disposar de minuts de ràdio municipal ni espai a la revista, també Gerard Valverde i Miguel Ángel Ochoa tenen un cert grau de coneixement entre els pratencs, segurament el segon més que el primer, perquè va estar anys al grup municipal del PP. Jorge Monteagudo, de Marea Pensionista, porta molts anys d'activisme popular, però mai no havia tractat de fer el salt institucional. En xarxes socials, això sí, té força impacte, especialment a Facebook.

Mijoler salta sense xarxa

El proper 28 de maig estan en joc 25 escons. La majoria absoluta es situa als 13 regidors. Des que a les eleccions de 2003 Iniciativa per Catalunya Verds va perdre la còmoda majoria absoluta de què disposava, amb 14 regidors (al 1991/1995 havia tingut 13 regidors, 14 als comicis de 1999), ha pactat amb el PSC cada quatre anys. I des de 2007 no ha tingut un altre resultat que 11 regidors. Ni han augmentat ni han disminuït, ni van acu-

sar la marxa de Lluís Tejedor. Aquestes són les primeres eleccions en què Mijoler salta sense xarxa, sense l'aixopluc de la figura 'paterna' de l'alcaldia etern. I se'l veu força agosarat, animat també per les enquestes que s'han publicat aquests dies. Si més no, de cara a la galeria, se'l percep eufòric i segur de millorar l'actual còmput.

Campanya desacomplexada del PSC

Juan Pedro Pérez percep una altra cosa. L'actual portaveu socialista ha albirat el descontent generalitzat de la ciutadania per moltes situacions que han confluït al Prat. Les diverses obres que s'eternitzen a la ciutat, l'aparició de rates, el malestar de moltes associacions i entitats de la ciutat per la dificultat de cobrar les subvencions... Segurament no tot és culpa de l'ajuntament, però Pérez vol capitalitzar aquesta insatisfacció i ha optat per una campanya absolutament desacomplexada i vibrant, apropiant-se de la "iniciativa", una antiga marca dels Comuns que ell ha capgirat. El líder socialista sap que és el moment de més debilitat de Mijoler, "que no és Tejedor", va dir en l'acte de presentació del candidat, al novembre de 2022. "No només ha canviat l'estil de lideratge sinó també la praxi política i la teoria", va assegurar llavors, i ho refermaria segurament a dia d'avui.

Els oracles de la ciutat es concentren, però, en dilucidar com es repartiran els escons en la part baixa del consistori, ja que tothom dona per fet el daltabaix de Ciutadans. Qui es quedaria els seus vots? Els capitalitzaria la Marea Pensionista? Serviran perquè entri de nou al plenari Miguel Ángel Ochoa? ◀

La millor pista per esbrinar l'alcalde

N. M. / La cita era a un quart de cinc a les pistes d'atletisme Moisès Llopart. Situàvem allà la fotografia per això de que començava 'la cursa electoral'. El fotògraf i la periodista que això escriu havien quedat mitja hora abans, per preparar la logística -bàsicament, aconseguir unes escales des d'on agafar perspectiva, gràcies a Manolo, empleat del CEM Sagnier-. Al bar ja s'hi estava el socialista Juan Pedro Pérez, el més puntual dels candidats i a qui li agrada mirar les coses amb perspectiva i fer-se el mapa mental de com anirà tot. Prenia un cafè americà quan se li van afegir a la taula els candidats d'ERC i del PP, aquest últim antic company de consistori i amb bona sintonia personal. Jorge Monteaudo, de Jóvenes y Pensionistas Decidimos, va arribar amb el seu número 2, Mario Cifuentes. Arribava sol Jordi López, segurament el que va triar el look més informal -i acolorit- de tots. Lluís Mijoler va triar l'Ambici com a mitjà de transport, i allà ja l'espera-

Foto: N. M.

va el cap de comunicació de l'ajuntament, Bertran Cazorla, qui s'havia encarregat dels tràmits amb el CEM Sagnier. El que va fer esperar tothom va ser Gerard Valverde, que aquell matí havia estat a Madrid -però no era excusa, feia ja hores que havia anunciat a Instagram que agafava AVE de tornada-. Rafael Millán, candidat de Vox, també havia estat convidat a fer-se la foto per il·lustrar la portada però, després d'agrair la invitació, la va declinar per compromisos laborals ineludibles. Quim Torrent puja a les escales, els hi dona un parell d'ordres i en cinc minuts enllestim una foto per la qual tothom s'havia reservat més temps d'agenda. Va ser tan senzill que fins i tot Mijoler va quedar-se a fer-la petar, quan ja havia anunciat que tenia pressa perquè a les 18h presentava un acte de partit amb agents gastronòmics. Els últims a abandonar el complex Sagnier van ser Ochoa i Juan Pedro Pérez. El líder del PP feia broma afirmant que marxant el darrer s'assegura que ningú no el podrà criticar.

ACM

ASSESSORIA

37 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesoras
Instagram @acmasesoras

Telèfon 93 478 05 49 - acm@acmst.es - www.asesoriaelprat.com
Carrer de la Carretera de la Bunyola, 11 - Local 4
CP. 08820 El Prat de Llobregat - Barcelona

Renda 2022

DEMANI
INFORMACIÓ

- Administració de Finques
- Especialistes en Herències i Donacions

El '13' de la sort i altres curiositats electorals

Descobrim alguns dels detalls que s'amaguen a les bambolines dels comicis municipals

NEUS MACÍAS / SERGI OLIVERA

■ L'ordre de les paperetes als centres de votació no és aleatori

Com si fos un 'product placement' a les pres-tatgeries d'un supermercat per fer els articles de consum més accessibles i atractius, els partits fan mans i mànigues per visibilitzar les seves candidatures durant la jornada electoral. I és que les paperetes es col·loquen als centres de votació segons l'ordre d'inscripció de les diferents llistes a la Junta Electoral de Zona. Per això, la nit del 18 al 19 d'abril, alguns dels militants més acèrrims feien nit acampant literalment a les portes de l'avinguda Carrilet número 2 de l'Hospitalet per ser els primers a fer el tràmit i assegurar-se els espais més privilegiats a les taules de vots. Gràcies a tenir en les seves files als millors guardians de la cua, ERC serà al primer lloc a les paperetes del Prat, seguides per les del PSC.

■ Per què el 13 és el número de la sort?

El número de regidors a escollir a cada municipi varia en funció del nombre d'habitants censats, segons determina la Llei Orgànica del Règim Electoral General. Així tots aquells municipis d'entre 50.000 i 100.000 habitants, com és el cas del Prat, se situen en un total 25 regidors, que són els que formen el plenari municipal amb representació de les diferents forces polítiques escollides per la ciutadania.

Per tant, el 13 és el número màgic mínim que necessiten els partits al Prat per aconseguir majoria, ja sigui a les eleccions o a les votacions al ple per aprovar polítiques o mocions. Per trobar la darrera vegada que es va aconseguir una majoria absoluta al Prat

/ Foto: F. SERRANO

En realitat no són els veïns i les veïnes qui trien l'alcalde, tot i que tenen, evidentment, molt a veure-hi

ens hem de remuntar al segle passat, quan Iniciativa per Catalunya Verds (ICV), encapçalada per Lluís Tejedor, va aconseguir 14 regidors a les eleccions de 1999, una xifra que és rècord al Prat.

■ El mur del 5%

El gran repte que tenen al davant els partits més minoritaris per entrar a l'ajuntament es aconseguir escalar el mur del 5% dels vots, condició indispensable perquè els sufragis aconseguits per una llista equivalguin, almenys, a un regidor dins del ple. Aquest percentatge s'extreu sobre la suma total de vots a candidatures i també dels vots en blanc. Recentment hem tingut al Prat casos dramàtics en aquest aspecte, com el 4,83% aconseguir per Junts Pel Prat al 2019 o el 4,52% del PP al mateix any. ERC també va

passar el seu 'via crucis' anys enrere amb un 4,86% el 2011 o un 4,91% el 2003.

■ És el veí qui tria l'alcalde?

No, en realitat no són els veïns i les veïnes del Prat qui trien l'alcalde, tot i que tenen, evidentment, molt a veure-hi. L'alcalde del Prat no se sabrà la mateixa nit electoral sinó que en realitat es coneixerà el proper 17 de juny, data del ple d'investidura. El vot ciutadà es delega en el dels 25 regidors i regidores que, aquests sí, sortiran directament dels comicis del 28 de maig. El dia de la presa de possessió dels càrrecs, un solemne acte que fins ara s'ha celebrat al teatre Modern per donar més cabuda a familiars i amics dels electes, els alcaldables de cada llista electoral anuncien si presenten o no la seva candidatura a alcalde.

Juan Pedro Pérez, per exemple, no s'ha postulat mai com a alcalde, ja que en els últims mandats hem arribat a la investidura amb pactes de govern ja signats -o només consensuats- entre PSC i la aleshores ICV-EUiA -El Prat en Comú ja al 2019-. El que passa llavors és que els regidors socialistes voten al candidat que presenta el seu soci de govern, i és així com Tejedor o Mijoler van obtenir la majoria per aconseguir l'alcaldia, sumant els vots dels seus propis regidors als dels socialistes.

A l'anterior ple d'investidura es van postular com a batlles Lluís Mijoler, Jordi Ibern (ERC) i Antonio Miguel Ruiz (Ciutadans). Els dos últims només van obtenir 3 vots cadascun d'ells (els del seu propi grup municipal). Postular-se com a alcalde quan tens una minoria tan òbvia és una manera de voler marcar oposició i avisar del propi tarannà durant el transcurs del mandat. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
TEL: 93 379 11 94 - 93 479 37 70

Tecnologia
Qualitat
Confiança

www.lisant.net

SOC DEL PRAT / ❤️

VOTA

JUAN PEDRO

EL PRAT QUE

SE ATREVE

Targeta groga de la Junta Electoral a Mijoler

Obliguen a retirar de les xarxes municipals la inauguració de l'homenatge a les víctimes del franquisme als jardins d'Àngel Guimerà i la "visita de final d'obra" al nou parc de la Barceloneta

Mijoler, durant una trobada temàtica organitzada per El Prat en Comú / Foto: NEUS MACÍAS

REDACCIÓ

La denúncia que el grup pratenc de Ciutadans va fer contra l'alcalde per vulneració del reglament en la prèvia d'unes eleccions no ha prosperat en sanció, però sí en una amonestació per part de la Junta Electoral. El motiu, la presència de Mijoler en l'acte d'inauguració a l'espai d'homenatge a les víctimes del franquisme als Jardins d'Àngel Guimerà i la visi-

ta anomenada "de final d'obra" del nou parc construït al sud del barri de la Barceloneta. La diferència entre aquests dos actes és que la reconeguda "inauguració" va tenir lloc el 31 de març, pocs dies abans de la convocatòria oficial dels comicis el 4 d'abril, mentre que la "visita de final d'obra" sí que es va fer clarament després d'aquesta data.

De tota manera, l'organisme regulador dels comicis demana a l'alcalde i al govern

local "evitar vulnerar el principi de neutralitat que els poders públics estan obligats a respectar durant el procés electoral" i, en conseqüència, obliga a retirar de les publicacions oficials i corporatives totes les informacions relacionades amb l'estrena d'aquests dos indrets a la ciutat.

No a la bandera republicana

A més, la Junta ha considerat també com a incompliment el fet que la bandera espanyola republicana onegés a la façana de l'edifici de l'ajuntament, com ho va fer des del 14 al 17 d'abril (commemorant la proclamació de la Segona República de 1931, pràctica que s'ha repetit cada any durant tot el mandat de Mijoler).

Com ja havíem publicat a DELTA, el reglament prohibeix expressament les inauguracions o actes similars un cop convocades unes eleccions i l'alcalde estava transitant sobre una fina línia vermella. Tot i que no hi han previstes a la llei sancions importants o inhabilitacions per aquests tipus d'incompliments, sí que era previsible que arribés una estirada d'orelles com aquesta.

A més de la denúncia presentada per Ciutadans amb la figura del seu alcaldable Jordi López al capdavant, el candidat de Junts Pel Prat, Gerard Valverde, també ha expressat públicament el seu malestar per aquest assumpte, presentant una queixa formal sobre el que consideren "inauguracions encobertes i exposicions en espais públics que lloen l'acció de l'ajuntament". ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

LLOBREGAT

EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous de 16 a 19.30 h
C. Castella, 5 baixos

Telèfon: 93 379 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

Pilar Eslava (El Prat en Comú Podem)

Dolors Siles (El Prat en Comú Podem)

Francisco Lorenzo Pope (El Prat en Comú)

Juanma Fraile (PSC)

Gabriel Soriano (PSC)

Antonio Miguel Ruiz Redondo (Ciutadans)

Ple de comiats

Diguin el que diguin les urnes el 28 de maig, diversos regidors tanquen un cicle

NEUS MACÍAS

El proper 14 de juny se celebra l'últim ple del mandat i per a diversos regidors de l'ajuntament serà també l'últim a què assistiran. Si més no, des de les seves poltrones. Sempre tindran l'opció, és clar, de gaudir-los com a públic. Alguns d'ells no repeteixen per decisió pròpia o del partit. Altres, perquè les urnes així ho determinaran el 28 de maig. De moment, aquests són els que podem assegurar que deixen l'ajuntament

Es preveu que sigui especialment emotiu el comiat de Pilar Eslava, la més veterana i que fa quatre anys ja va ocupar lloc a la Mesa d'Edat. Eslava, especialment estimada per la ciutadania i pels companys per la seva bonhomia i caràcter afable, es retira de l'activitat pública i ocupa un honorífic número 25 a la candidatura d'El Prat en Comú Podem. L'acompanyaran també en el comiat Dolors Siles, i Francisco Lorenzo -Pope-. Eslava i ells ocupen els números 25, 26 i 27 de la candidatura, en un reconeixement del partit a la seva trajectòria. Si les coses li van malament a Mijoler, també podria ser l'adeu de Toni García, que ocupa el número 12. Les enquestes el situen a dins, però García es mou en un fil.

Dues baixes socialistes ja previstes

Del PSC prendrien la paraula per dir adeu -si troben els ànims- Juanma Fraile i Gabriel Soriano. Aquest últim tanca de manera honorífica la candidatura de Juan Pedro Pérez i les circumstàncies en què va arribar a l'ajuntament van ser especialment dures, ja que ho va fer per substituir a la recordada Marta Mayordomo. Segurament no faltaran les emocionades mencions a la regidora socialista que ens va deixar el 7 de desembre de 2020. Juanma Fraile, tot i no haver ocupat regidoria, porta ja diversos mandats a l'ajuntament i enguany és el primer suplent de la llista de Pérez.

Qui també s'acomiada independentment dels resultats del seu partit és Antonio Miguel Ruiz Redondo, portaveu de Ciutadans, que es va presentar com a candidat del partit taronja per primera vegada a les municipals de 2015. Ruiz ha hagut de compatibilitzar la seva feina com a decorador d'interiors amb la política, i no sempre ha estat fàcil. És probable que en el ple del 14 de juny -un tràmit per acabar d'aprovar algunes actes- mencionin les dificultats per compaginar les dues tasques.

Del resultat d'ERC dependrà que també sigui o no l'últim ple de Meritxell Charavia, que baixa del número 2 al 4 en aquests comicis del 28 de maig. Les urnes faran la resta. ◀

MARMOLES CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Fi de curs

S'acaba per fi la legislatura i l'activitat política legislativa municipal ordinària deia adeu amb un ple que se celebrava poques setmanes abans de les imminents eleccions municipals.

Va ser un ple curt i bastant avorrit en línies generals, amb poques intervencions fora de les queixes i problemes formals de funcionament intern (aquell aspecte de l'acta de la sessió anterior que no és correcte o aquells punts d'urgència que des de l'equip de govern han enviat per mail a darrera hora).

L'ambient preelectoral no va passar desapercebut en els discursos

Només l'única moció del dia, presentada -com no- per Ciutadans, va propiciar un mínim debat sobre un dels temes estrella de la viciada opinió pública, publicada i televisada d'aquests temps: les ocupacions. El partit taronja proposava que les famílies del Prat afectades pel fenomen quedessin exemptes de pagament d'IBI i, és clar, aquí es van desllorigar totes les hostilitats.

El context preelectoral no va passar desapercebut en els discursos. Carmelo Declara (Podemos), en les seves darreres intervencions amb veu separada d'El Prat en Comú (amb qui es presenta com a número sis de la llista conjunta i es presumeix que continuarà si no hi ha un daltabaix electoral dels ecosocialistes), va valorar com a "molt trist" que Ciutadans acabés la seva participació institucional d'aquella manera. Presumint que

els taronges desapareixeran del mapa local, com vaticinen moltes enquestes arreu de l'estat.

Tots els partits van trobar la proposta incompreensible perquè la immensa majoria d'ocupacions tenen lloc en propietats de grans tenidors i no de famílies treballadores estàndard. Des d'ERC també atacaven a Ciutadans vaticinant un desastre electoral dels taronges: "sembla que voleu marxar d'aquest ajuntament deixant un titular", disparava Jordi Ibern.

Les formacions de govern, Comuns i PSC també van criticar la moció amb diferents tarannàs. Juan Pedro Pérez, des de la part socialista, va ser més polític intentant no entrar en el fang dels vaticinis: "no ens correspon a nosaltres dir què passarà a les votacions, ja es veurà", mentre afirmava que "aquesta moció és molt oportuna abans de les eleccions, segurament fa dos anys no l'haguéssiu presentat", va dir.

Més enèrgica, com sempre, Alba Bou per part dels Comuns, que va aprofitar l'avinentsa per reivindicar la recent actuació policial antidroga a Sant Cosme, intervenint precisament sobre un edifici sencer ocupat pel cultiu de marihuana. "Només hem tingut un cas en tot aquest any d'intent d'ocupació en una llar habitada, al Prat no hi ha habitatges d'aquest tipus que estiguin buits perquè les famílies els necessiten".

Un ple de final de curs que serveix perfectament com a resum de tota la legislatura. El dia 28 serà la ciutadania qui posarà les notes.

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS
26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS
Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.
Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

El PSC retreu al Govern que no vulgui aportar sorra a les platges

REDACCIÓ / “No pot ser que el Govern es desentengui de la protecció de les nostres platges. Són patrimoni del nostre país”, va declarar a Delta Juan Pedro Pérez, primer tinent d'alcalde del Prat i candidat del PSC a l'Ajuntament. Era la reacció, manifestada el passat 27 d'abril i que se sumava a la d'altres alcaldies socialistes de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, després d'unes declaracions de Mireia Boya, directora general de Canvi Climàtic de la Generalitat, en les quals rebutjava les aportacions de sorra a les platges amb l'argument que fer-ho “equivaleix a llençar el diner”.

Boya també va qüestionar el futur de les platges per la pèrdua de sorra a causa del canvi climàtic ja que pujarà el nivell del mar i algunes desapareixeran.

“Llençar els diners seria si no hi hagués un pla de futur, si no es fes cap ús de les plat-

Juan Pedro Pérez: “No pot ser que el Govern es desentengui de la protecció de les nostres platges. Són patrimoni del nostre país”

ges, si no es fes un aprofitament real cada estiu d'un servei públic. Aquest no és el cas. Nosaltres, el que estem fent és mantenir aquests serveis i també cercar una solució definitiva, que és aquesta amb la que s'està treballant”, va manifestar Gemma Badia, alcaldessa de Gavà, en nom dels representants municipals del PSC de l'AMB.

Gemma Badia, alcaldessa de Gavà: “Sabem que no és la solució”

“Ja sabem que les aportacions no és la solu-

Mireia Boya, directora general de Canvi Climàtic, va dir que regenerar-les és llençar els diners i que “cal assumir” que algunes desapareixeran

ció, que passa pels estudis que s'estan fent [des del Ministeri de Transició Ecològica, que] proposarà mesures estructurals per tal de donar solució a mig i llarg a aquesta regressió de la sorra”, afegia Badia.

Preguntat per DELTA, l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, va coincidir amb la posició del PSC: “Fa molt de temps que venim dient que calen dues coses. Primer, que el port faci amb la màxima diligència possible les aportacions de sorra anuals. Però amb això no n'hi ha prou, i cal, també, que el govern de l'Estat posi sobre la taula com abans millor quines solucions estructurals proposa per al litoral del Delta”.

Segons va avançar Elprat.digital, enguany l'aportació anual de sorra per part del port de Barcelona començaria durant la tercera setmana de maig, un mes abans de la data habitual. ◀

El ‘no a l'ampliació’ i les polítiques climàtiques, ingredients de la paella electoral d'En Comú Podem

S. OLIVERA

Pocs rituals més arrelats per aquestes contrades que un partit polític organitzant una paella en plena campanya electoral. El Parc Nou lluia un diumenge de sol el passat 14 de maig quan els regidors pratencs dels comuns Quim Bartolomé i Francisco Lorenzo anaven preparant l'arròs mentre un grup de versions perpetraven temes d'Oasis o Pink Floyd amb més o menys encert.

De cop, el galliner s'esvalota: apareixen Ada Colau, Lluís Mijoler acompanyades altres cares conegudes de l'ecosocialisme barceloní: el principal cap visible al Parlament, Jessica Albiach, i el representant a Europa, Ernest Urtegas i figures rellevants de l'aterratge del ‘colauisme’ a Barcelona, com Gerardo Pisarello. Arriba el moment d'immortalitzar polítics removent aquell arròs amb coses (amb opció vegana) que es va coent a la llenya.

Colau: “van estar a punt de fer un ‘pelotazo’ urbanístic”

Passat el ritual culinari popular, va arribar el temps dels discursos. L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, va fer d'amfitrió amb un “benvinguts a la capital mundial de l'eco-

Mijoler remena la paella dels Comuns acompanyat per Ada Colau / Foto: S. O.

socialisme”, donant ràpidament pas a una Ada Colau que va fer girar el seu discurs sobre la posició contrària a l'ampliació de l'aeroport: “van estar a punt de fer un ‘pelotazo’ urbanístic per portar-nos vint milions de turistes que no caben a Barcelona, destrossant la Ricarda i augmentant les emissions. Només l'alcalde Mijoler i jo mateixa vam ser els únics que els hi vam fer front mentre la resta callaven”. Colau finalitzava el seu discurs disparant contra els seus socis de govern durant vuit anys a la ciutat comtal: “el PSC diu que es preocupa pel clima,

però defensa polítiques que ens aboquen a la mort. No podem permetre un pacte, Trias-Collboni, perquè es posaran d'acord per ampliar l'aeroport”.

Albiach avisava: “Aquestes municipals són cruïlla per veure si avancem o retrocedim davant la pinça Junts-PSC”. De tot plegat es pot extreure que el partit se sent més còmode i fort en la contraposició als seus rivals que en la defensa de propostes que sovint topen amb diferents esculls per fer-se realitat en plenitud, com per exemple la regulació del mercat de l'habitatge. ◀

A l'esquerra, imatge de les plantacions; a la dreta, els aldarulls de dies posteriors van provocar la crema de contenidors i algun vehicle / Fotos: CEDIDA PER MOSSOS D'ESQUADRA

Cop a la “fàbrica” de la droga del Prat

El desmantellament policial d'un edifici sencer dedicat a la plantació de cànnabis a la setena fase del barri de Sant Cosme va provocar una resposta amb aldarulls durant dues nits. Els Mossos calculen que el consum elèctric de la instal·lació equivalia al de 174 habitatges i el valor de la droga intervinguda supera els dos milions d'euros

SERGI OLIVERA

Ben a prop de l'aeroport, considerat i desitjat per molts com a “principal motor econòmic de Catalunya”, i del gegantí magatzem de la gran multinacional de la venda electrònica Amazon, que ocupa una parcel·la de dos-cents mil metres quadrats, fa temps que s'hi amagava -en paraules dels Mossos d'Esquadra- una autèntica “factoria” del cultiu de marihuana. Amb una capacitat per produir almenys 6.200 plantes de cànnabis, dues famílies veïnes de la setena fase del barri de Sant Cosme feien negoci il·lícit servint droga a xarxes de distribució d'àmbit continental.

Ho feien ocupant diferents habitatges dedicats exclusivament a aquest fi i manipulant la xarxa elèctrica pel cultiu d'interior, defraudant més de 200.000 euros en consum energètic. El valor de la droga intervinguda es calcula que supera els dos milions d'euros en el mercat negre.

2.700 d'aquestes plantes van ser intervingudes directament el 26 d'abril durant la intervenció policial conjunta entre diferents unitats dels Mossos d'Esquadra i la Policia Local del Prat, superant els 200 efectius, amb setze entrades simultànies en diferents habitatges del carrer riu Anoia autoritzades per un jutjat, on es van descobrir un total de dotze plantacions.

Després d'una primera operació el novembre passat, quan es van intervenir quatre pisos al mateix indret, les investigacions realitzades en equip pels dos cossos policials van concloure que els mateixos clans familiars havien ampliat l'espai convertint-lo

en una “immensa fàbrica de plantacions”. L'efecte dissuasiu d'aquesta actuació, va provocar que l'endemà apareguessin a les escombraries del barri prop de 3.500 plantes més, en previsió de possibles noves entrades dels cossos de seguretat.

Tapiats amb formigó

Per evitar la tornada a l'activitat delictiva dels mateixos habitatges, es va procedir a una solució inèdita: tapiar l'edifici amb formigó. L'Ajuntament va qualificar l'operació

Les “màfies” haurien forçat els habitants d'alguns pisos a cedir-los per a activitats delictives, segons fonts municipals

de la brigada d'obres com “necessària”. A més de l'historial repetitiu d'ocupacions dels pisos per convertir-los en horts de marihuana, el peritatge posterior a l'operació policial va determinar que existia risc d'incendi a causa de la manipulació de la xarxa elèctrica, informen des del govern local. Fonts de l'Ajuntament també es van referir a la possibilitat que “màfies” haguessin estat durant anys forçant les famílies que habitaven en aquests pisos -habitatges socials- per tal que els cedissin per a activitats delictives.

Balanc de detencions

De moment, cinc homes i una dona detinguts i una altra dona investigada, d'entre 20 i 79 anys i que ja acumulaven 57 antece-

dents per infraccions relacionades amb estupefaents, va ser el balanç d'arrestats com a presumptes autors d'un delictes contra la salut pública per tràfic de drogues i un delictes de defraudació de fluid elèctric, ja que es calcula que la instal·lació consumia l'energia equivalent a 174 habitatges mitjans. A més de cànnabis, els investigadors van comissar 1.605 euros, presumptament resultat de la venda de droga, un subfusell d'airsoft, una pistola detonadora i quasi 300 cartutxos de caça. El jutge instructor va deixar els arrestats en llibertat amb càrrecs, mentre la investigació continua oberta.

Resposta amb actes vandàlics durant dues nits

Dues nits posteriors a l'actuació policial contra el negoci il·legal de la marihuana a la zona van ser calentes, quan una seixantena de persones van protagonitzar actes vandàlics, amb crema de vehicles, contenidors i llançament de pedres contra mobiliari urbà, com parades d'autobús, busos de línia que feien la seva ruta, taxis i la mateixa comissaria dels Mossos d'Esquadra del Prat, situada a pocs metres de l'edifici intervingut. Com a conseqüència, un conductor d'autobús va resultar ferit lleu i les línies nocturnes N17 i N19 van evitar passar per l'avinguda Onze de Setembre entre el 28 d'abril i el 2 de maig en el seu recorregut a l'aeroport. Els Mossos van reforçar la presència policial davant d'aquests disturbis, que no s'han tornat a produir des del passat diumenge, i han obert una investigació que busca identificar i detenir els principals autors. ◀

Atents a l'aquífer

Si la sequera continua a la tardor, es podria decretar una explotació intensiva dels pous del delta pel consum metropolità

SERGI OLIVERA

Tot i que les dues primeres setmanes de maig han estat molt més generoses pel que fa a les precipitacions que tota la resta d'any, molt hauria de ploure per revertir la situació de sequera que es viu al Prat i a gran part de Catalunya.

Un dels principals riscos per al tresor en forma d'aquífer subterrani que tenim al delta del Llobregat és que la manca de pluges s'allargui durant aquesta tardor. Segons reconeixia a l'abril el gerent de la companyia municipal Aigües del Prat, Aureliano Garcia, "si s'arriba a una situació més crítica d'esgotament dels embassaments, l'ACA pot fer servir l'aquífer per abastir la xarxa, perquè aquest pou natural té precisament la funció de reserva i factor estratègic per casos de necessitat com seria aquest. A escala local això ens preocupa perquè implicaria una baixada del nivell freàtic i l'entrada d'aigua de mar amb inevitable salinització, que és un procés que després costa bastant de revertir".

Nivell actual acceptable

L'estat de l'aquífer els darrers mesos era lleugerament de dos metres i mig per sota del nivell del mar, unes dades pitjors que les del període 2020-2021, però molt similars a les dels anys 2018-2019, clar que encara no s'ha activat la palanca d'extracció prevista si la sequera s'agreués. "Si es queda així, ja ens donem per satisfets" -explicava Garcia- "però em temo que si no milloren les precipitacions pot haver-hi una explotació intensiva d'un aquífer que en les darreres dècades es valora molt més com a recurs, però que ve d'uns temps pretèrits on havia quedat a l'UCI".

El Prat treu bona nota en consum i eficiència de la xarxa

Pel que fa a les actuacions municipals per tenir una xarxa de distribució de l'aigua

La xarxa de regadiu del Prat ja es nodreix totalment d'aigua regenerada / Foto: F. SERRANO

eficient, des de l'ajuntament i la companyia pública Aigües del Prat destaquen que els litres per persona/dia de l'any 2022 va ser de 97 litres en l'àmbit domèstic i de 161 litres per habitant pel que fa al consum de tots els usos. Molt per sota de la mitjana i del límit de 230 litres decretats per la sequera.

Pel que fa a l'eficiència de la xarxa, es destaca que el rendiment actual és del 89% (el percentatge d'aigua que no es perd per les canonades), unes xifres per sobre de la mitjana metropolitana (85%) i que arriben gràcies a la inversió en renovació dels antics tubs de fibrociment per nous materi-

als com el polietilè. Actuacions que s'han anat fent aprofitant les múltiples obres a la ciutat. Dels 200 km de canonades del Prat, s'intenta renovar un 2% a l'any (4 km el 2022), i encara queden uns vint per substituir. Altres actuacions previstes van d'"estendre l'ús d'aigua regenerada al màxim de llocs possibles de la ciutat. La previsió més immediata és fer-ho a la zona de la Bunyola: horts municipals, l'anti-dsu i per l'aigua de les cisternes de l'ARE Sud", explica el tinent d'alcalde d'Acció Ambiental, Energia i Serveis Urbans, Quim Barrolomé. ◀

La pagesia respira: l'aigua regenerada ja arriba a tots els camps del Prat

Des de la segona setmana de maig els terrenys agrícoles de la ribera i la part baixa estan rebent l'aigua regenerada que la depuradora bomba riu amunt i que, per fi, està arribant al Prat des de la connexió amb la bassa de Sant Vicenç. "Ha costat i la burocràcia ha anat molt lenta, perquè al novembre ens deien que seria un 'pim-pam' i no ha estat així" -explica Xavi Oliva, pagès secretari de la Cooperativa Agrícola i síndic dels regants del Canal de la Dreta- "ara ja tenim coberta tota la xarxa del Prat amb regenerada, per tant, si tot continua igual tindrem prou per plantar al juliol. No estem tranquils del tot perquè depenem exclusivament d'aquesta aigua i qualsevol entrebanc que aparegui ens afectarà directament. Tenim negociats amb l'ACA uns cabals mínims per gastar menys en aquest període actual on no cal tanta aigua i poder-los augmentar al juliol i a l'agost, que són clau per la plantada de carxofa i de totes les verdures per l'hivern, que és on hi ha la nostra inversió més forta", argumenta Oliva.

"Ara també caldrà que els pagesos ens endrecem internament i canviem el sistema de repartiment per assegurar-nos que la planta que posem visqui i que puguem plantar tots. Hem de tenir paciència i entendre que no podem regar tot el que volem i quan volem, hem viscut uns mesos de nervis i incertesa", conclou. Les darreres pluges de maig han representat també un respir: "s'ha notat una mica en els embassaments i han humitejat el sòl perquè tot el que plou ara riu amunt baixi a capçalera i no ho xucli abans la terra".

Els guardonats: Anna García,
AE Prat, Rotary Club del
Prat i Àngela Jové
/ Foto: AJUNTAMENT DEL PRAT

Els premis Ciutat del Prat es lliuren en una emotiva gala

Àngela Jové, Anna García Moreno, Rotary i AE Prat, guardonats

NEUS MACÍAS

“Persones que dediquen el seu temps a millorar la nostra comunitat. I cadascú, des de la seva diversitat, contribueix a construir l’obra col·lectiva que és El Prat”. Aquesta és la millor definició dels guardonats d’enguany amb el premi Ciutat del Prat, segons les paraules que els hi va dedicar l’alcalde del Prat, Lluís Mijoler, durant l’acte de lliurament dels guardons, el passat 28 d’abril. L’actriu Àngela Jové, el Rotary Club, la dinamitzadora cultural Anna García Moreno i l’Associació Esportiva Prat han estat els premiats en aquesta nova edició dels premis, que arriba a la 14ª edició.

Una emocionada Àngela Jové, actriu amb moltes tables però que va confessar els seus nervis a l’hora de pujar a l’escenari de l’Artesà, va expressar l’orgull de rebre aquest reconeixement “perquè soc pratenc

de soca-rel i sempre he portat el nom del Prat allà on he actuat”. Recordant la seva trajectòria -ha interpretat obres amb el Teatre Lliure i porta molts anys amb el Kadish- va ser inevitable que aparegués el nom del Josep Costa, que ens deixava fa unes setmanes. “El Costa sobrevola avui aquesta sala”, va dir.

El president de Rotary Club, Antoni Salvador, va ser l’encarregat de recollir el guardó que premiava la seva entitat, “per la seva aportació altruista a la comunitat i pel seu compromís solidari amb els col·lectius més vulnerables”. Salvador va recordar algunes de les activitats que fan en favor dels més desafavorits, com la cursa solidària a favor de l’Hospital de Sant Joan de Déu, el lliurament de beques als alumnes dels instituts del Prat, la festa anual dels Reis d’Orient a la Residència d’Avis del Penedès o el lliurament de la placa Rotària a personalitats destacades de la ciutat.

“Aquest premi me pone alas”, diu Anna García Moreno

Anna García Moreno és fundadora de la companyia de teatre Els Bitxos, i va començar el seu discurs amb un conte, ‘La sopa de pedres’, que exemplificava la seva vida i obra: per tal que les nostres idees es puguin fer realitat necessitem la col·laboració de la comunitat. Pel seu discurs va comptar amb l’ajuda dels seus alumnes de teatre, que se la miraven eufòrics des de la platea, així com les Dones Sàvies de Sant Cosme, amb les que està preparant una obra de teatre. García Moreno va confessar que aquest premi, citant al poeta Miquel Hernández, “me pone alas”.

El president de l’Associació Esportiva Prat, Luis Quiñero, va parlar sense papers, sense un discurs escrit, “perquè les paraules em surten del cor i les tinc al cap”. Va lamentar que, degut a la pandèmia, l’AE Prat -que aixopluga a 400 esportistes de totes les edats- no pogués celebrar els seus 75 anys d’història. L’entitat va ser premiada per la promoció del futbol base i per la seva contribució a l’educació en valors i a la lluita contra l’exclusió social a través de l’esport. Quiñero va recordar que qui el va animar a agafar el relleu de la direcció del club va ser precisament Lluís Mijoler, pare de l’actual alcalde. ◀

Fundesplai anuncia 82.000 places i 8.000 beques per a casals d'estiu

REDACCIÓ / Milers de persones van gaudir el passat diumenge 7 de maig al Parc Nou de Festa Esplai, l'esdeveniment anual organitzat per Fundesplai, amb seu a Sant Cosme, i que dona el tret de sortida a la campanya de colònies, casals, campaments i vacances en família. L'entitat ha anunciat que preveu oferir més de 82.000 places, 1.200 tandes i 8.000 beques.

Durant la 35a edició de Festa Esplai, infants, joves i famílies han pogut gaudir de més de 50 activitats lúdiques i educatives sota el lema "Fem possible un món millor", relacionades amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Campanya d'estiu 2023

A la campanya de Fundesplai, les famílies podran trobar des de bressols i casals d'estius pels infants fins a camps de treball pels joves fins als 18 anys, passant per les tradicionals colònies i campaments. Destaquen el casal que es fa al Museu d'Història de Barcelona, les colònies per gaudir de la natura i els esports de muntanya (curses d'orientació, BTT, etc.), en anglès o de programació, els camps tecnològics d'Intel·ligència Artificial i Drons, els de música i periodisme -que comptaran amb el grup Xiula i els cantants Mariona Escoda i Edu Esteve-, els de biologia marina o els camps de treball, per recuperar zones d'interès natural i social.

Fundesplai va omplir el Parc Nou d'activitats per a infants i joves / Foto: F. SERRANO

Compromís amb els vulnerables

"Des de Fundesplai, a més tenim el compromís de que tots els infants i joves puguin gaudir d'activitats de lleure, per aquest motiu des de fa més d'una dècada organitzem la campanya solidària "Fem possible un estiu per a tothom!" a través de la qual es fa la captació de fons i s'atorguen beques a les famílies que es troben en situació de vulnerabilitat perquè els seus fills i filles puguin anar a les activitats d'estiu. Al 2022 vam poder donar un total de 7.995 beques i ajuts per a activitats d'estiu, una xifra que va representar un 25% d'increment respecte al 2021", afirmen des de l'entitat.

Fundesplai ha fet una crida a particulars, entitats, empreses i administracions a col·laborar en la campanya solidària "Fem possible un estiu per a tothom!" a través de la seva web fundesplai.org. ◀

Escriptor per afició, ha publicat per primera vegada als 96 anys

Joan Marcè Miracle:

“Les emocions per les coses són la sal de la vida”

MARGA SOLÉ

Joan Marcè Miracle té noranta-set anys, va néixer a Torredembarra, és vidu i té tres fills, Maria de 69 anys, Joan de 62 i Josep Albert de 59 anys. Va estudiar Peritatge Industrial Químic, ha treballat a la Seda de Barcelona, Terlenka i Cyanenka i és escriptor ocasional i expert en gestió industrial i pública de l'aigua i de l'energia. Fa unes setmanes va presentar el llibre *Relats 1926-2021*, on recull la història d'una part molt important de la seva vida.

■ Quan i per què se li acut la idea d'escriure un llibre?

■ Miri, jo no he intentat ni m'he posat a escriure un llibre. El Josep Bel em va embolicar i vaig pensar que les emocions per les coses són la sal de la vida.

■ Com i per què va arribar al Prat?

■ El pare i la mare des de 1925 viuen al Prat, però com que a Torredembarra les dones tenien una dot i els homes no, vaig néixer a Torredembarra, però ja vivíem al Prat, que és un arraconament d'un poble en el qual hi ha el mar, una muralla amb el riu i només queda un tros de racó. Fins al 1881 no hi va haver un pont. Ara el Prat i Torredembarra s'assemblen molt, però llavors ells tenien llibres, escoles públiques i tot era de franc. Com que la meva mare era dona i tenia el dot dels indians es va apuntar, el pare va estar d'acord i jo vaig néixer a Torredembarra.

■ On va estudiar?

■ A l'escola de les monges del Prat fins als nou anys perquè a partir d'aquella edat els nois no podíem anar-hi. Llavors, els pares em van enviar a l'escola dels Escolapis de Barcelona. Tenia nou anys i hi anava sol amb tren. Quan va venir la guerra, els escolapis van tancar i vaig anar a l'Institut Balma de Barcelona a cursar tres anys de Batxillerat.

■ Com a expert en gestió industrial i pública de l'aigua i de l'energia, com veu la situació actual?

■ Al marge esquerre del riu Llobregat hi ha l'alimentació d'aigua potable més important del que jo havia sospitat. Llavors, ningú sabia que hi havia aigua a sota dels nostres peus. Per això van instal·lar-se la Terlenka i la Cyanenka. Què ens ha passat? Manca de previsió? No. Hi ha hagut altres sequeres, però els carrers eren de terra i hi havia molt de fang. El Prat s'hauria ensorrat i no ho fa perquè a sota està ple d'aigua barrejada amb sorra. Les fàbriques en xuclar l'aigua li han anat traient pressió i ja no queda quasi aigua. En tenim

/ Foto: FERNANDO VECINO

gràcies a la instal·lació d'osmosi inversa a l'esquerra del riu Llobregat.

■ En el tema de l'energia vostè proposa utilitzar hidrogen verd.

■ És l'única oportunitat perquè segueixi en vida aquest planeta que es diu Terra. L'hidrogen verd ve de les energies renovables. Amb les no renovables es fa malbé el planeta i al final ens quedarem sense vida. Hem d'anar a parar a l'hidrogen verd que encara és un gran desconegut. Fins ara pensàvem que hi havia foc perquè hi ha oxigen, però no, hem de començar a pensar que no és oxigen el que necessitem sinó veure com utilitzem l'hidrogen.

■ Em pot dir per què el Prat en aquella època feia pudor que venia de La Seda?

■ El poble del Prat feia pudor a partir del moment en què es van obrir les filatures de la Seda que desprenien àcid sulfhídric, que fa pudor d'ous podrits. Antigament, es produïa raïó artificial a tres fàbriques a tot Espanya: El Prat, Burgos i al nord del país. Aleshores, es valorava molt la quantitat de sulfhídric que sortia en un lloc determinat. Recordo que quan els trens passaven per l'estació del Prat tothom tancava les finestres per la pudor.

■ Vostè va viure a la casa de l'Estació.

■ Perquè els meus avis i besavis devien ser ferroviaris però jo no. El que sí que hi havia a casa era una gran llibreria amb llibres i articles sobre el ferrocarril. I jo de petit m'hi enganxava. Més tard faig la mili i em van enviar a Madrid, al lloc d'Espanya on hi havia totes les unitats de ferrocarril, i el 1949 a Barcelona, i llavors el meu pare es va preocupar que trobés lloc aquí i vaig fer de professor de màquines i de maquinistes.

■ Té noranta-set anys, què pensa que li queda per fer a la vida?

■ Gràcies de Déu tinc noranta-set anys i sé que arribaré als cent i quan els tingui, aniré a un campionat internacional d'escacs perquè no hi ha hagut cap jugador d'escacs del Món que participi en un campionat d'escacs als cent anys i jo penso fer-lo. Em vull apuntar com alumne a l'escola d'escacs de nivell internacional perquè hi hagi un professor que m'expliqui coses. He estat més de disset anys a l'escola d'enginyers industrials fent de professor d'escacs, però en necessito més per poder arribar als cent anys. El cap que no pari, sobretot.

■ Una última reflexió o un desig.

■ Per a mi seria una satisfacció que el poble del Prat s'agermanés amb el de Torredembarra perquè allà va néixer Joan Güell que va anar a les Índies a fer fortuna. Un dels seus nets va fundar La Maquinista Terrestre i Marítima. Aquesta empresa va fer el pont de Ferran Puig i totes les reparacions dels ponts perquè els del Prat poguéssim anar fins passat el riu. Això és importantíssim i aquest senyor Joan Güell va ser el principal mecenes de Gaudí per construir la Sagrada Família. O sigui que el Prat estem agermanats amb Torredembarra a través de la Sagrada Família de Barcelona. Això no ho sap ningú. Doncs reivindico aquest agermanament! ◀

Font Pell

"La nova col·lecció d'estiu ja ha arribat, models plens de colors, combinacions de teixits, cuirs i materials naturals, per una dona actual, urbana i moderna.

QUANTITAT, COMODITAT I ESTIL UNITS EN UN MATEIX PRODUCTE"

HISPANITAS
FOY IS A CHOICE

STONEFLY
SHOES & ACCESSORIES

NeroGiardini

POP
A

TOMMY
HILFINGER

LC

cettu

Més de 8.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials

[f /FONTPELL](https://www.facebook.com/FontPell) [p /fontpell](https://www.instagram.com/FontPell) [t /fontpell_sabaterias](https://www.tumblr.com/FontPell)

FontPell

“El Prat concentra petits tasts de tota la cultura popular catalana”

Parlem amb Núria Abelló, autora del llibre ‘Un Nus d’Emocions’

SERGI OLIVERA

Encara amb la ressaca de Sant Jordi a l’ambient i l’eco dels darrers timbals de l’últim Pratifolk, l’ocasió es presentava única i amb llacet per capbussar-nos en una de les iniciatives culturals més destacables dels darrers anys al Prat: el llibre *Un Nus d’Emocions*. Entitats de Cultura Popular del Prat (editat per Tintablava).

Es tracta de la tercera publicació de, l’escriptora, enginyera i llicenciada en màrqueting Núria Abelló, qui amb la seva narrativa fàcil a la vegada que precisa en la descripció de llocs, expressions i emocions, s’ha convertit en un clàssic instantani per a qualsevol biblioteca pratenca.

Per una banda, és una mena d’enciclopèdia que treu l’entrellat amb tot detall de la cultura popular i tradicional que desenvolupen ara i aquí les diferents colles de la ciutat. I al mateix temps, guanyem un emotiu exercici vivencial que explica per a la posteritat el significat de les nostres festes populars. Ens trobem amb un ampli ventall de protagonistes que van a l’arrel de les emocions més íntimes fins als sentiments col·lectius, i ens fan comprendre que “darrere de la cultura popular hi ha molt més que un espectacle. Hi ha tot el pes d’una tradició, un orgull i unes arrels que es comparteixen i estan obertes a tothom”, defineix l’autora.

Núria Abelló a la presentació al Cèntric / Foto: QUIM TORRENT

14è llibre de Tintablava

“La idea va arribar fa quatre anys quan Vicenç Tierra, llavors president de l’associació d’escriptors del Prat Tintablava, va proposar fer un llibre sobre entitats del Prat. ‘Uf’ -vaig pensar- n’hi ha moltes’, llavors vam veure que seria interessant centrar-ho sobre les que fan soroll a la Festa Major”, explica riallera Abelló, qui ara és vicepresidenta d’una entitat que ja compta amb catorze llibres editats.

A partir d’aquí, i amb la pandèmia pel mig que va acabar retardant el resultat final, l’autora va iniciar contactes amb totes les colles: Picacrestes, Amics de la Sardana, Castellers del Prat, Gegants del prat, Diablers del Prat, Gegants del Delta, Colla Bastonera, Gegants de Sant Cosme, Ball de Diablers, Trabucaires (que es van crear durant la realització del llibre, l’any 2021) i l’afegit de la Colla Gegantera de l’escola Mare de Déu del Carme, que tot i que no forma part de la Federació El Nus també es van incloure per la seva trajectòria i presència a la ciutat.

De les converses amb els diferents integrants, amb preponderància del factor humà i vivencial, sorgeix el rovell de l’ou dels diferents capítols, on s’explica el què qui com amb anècdotes i curiositats interessants. També s’inclouen “murs participatius” amb moltes breus opinions que aporten color al llibre, a més de valuosíssimes fitxes tècniques que expliquen

la gènesi de cada entitat (la part enciclopèdica de l’obra). Aquestes queden arrodonides amb imatges, un annex amb més informació específica de cada colla i un glossari.

Abelló remarca com de bé s’ho ha passat durant la confecció del Nus d’Emocions, on ha descobert que el Prat, tot i la seva curta història i la seva escassa tradició ancestral, arreplega ara mateix “un petit tast de tota la cultura popular catalana, que ja voldrien moltes altres poblacions”. ◀

Paco Mármol presenta el seu llibre “Letras flamencas de la Campiña Morisca Vol. II”

REDACCIÓ / Paco Mármol presentarà el 8 de juny al Cèntric Espai Cultural, i dintre del cicle d’activitats que organitza l’Associació d’Escriptors del Prat “Tintablava”, el segon volum del seu llibre “Letras flamencas de la Campiña Morisca”, i en ell, a més de les diferents “Letras Flamencas”, moltes d’elles premiades en concurs

especialitzats, fetes per a cantar i respectant la mètrica apropiada a cadascun dels diferents pals que componen l’univers del cante flamenco. Com a epíleg, es podran trobar alguns uns poemes dedicats a “cantadores”, “cantoras” i poetes amb els quals ha tingut una relació molt especial al llarg de la seva vida. ◀

Torna #Almeuritme

REDACCIÓ / Una de les cites musicals anuals de referència al Prat és el projecte #Almeuritme, que reivindica la música com a un element imprescindible i transformador a la nostra ciutat. La tretzena edició, que se celebrarà el 20 de juny, arriba amb la intenció de sempre reunir a persones del Prat entorn un punt d’unió: la música. La fórmula d’aquesta edició és similar a la dels anys anteriors: 15 músics de la ciutat - d’edats i nivells diferents - han viscut una experiència creativa i enriquidora versionant una cançó. El títol i l’autor d’aquest any es desvelarà el dimarts 20 de juny a La Capsa. ◀

El pop-rock de Simonsen arriba a La Capsa

REDACCIÓ / Una de les sorpreses musicals dels darrers mesos, amb arrels al Prat, presenta el seu treball el 10 de juny. La presentació oficial de la banda serà el 10 de juny a la sala La Capsa d'El Prat de Llobregat en un doble concert amb Totti Montenegro. Formada per músics experimentats amb recorregut en altres grups i escenaris, es va començar a gestar el 2020 i ja preparen el tercer single, "Ven Connmigo", previ a l'EP que estarà enllestit a l'octubre. Tone Codina, Uri Canalías a la veu i les guitarres; i David Trujillo, al baix, Oscar Martín, també a les guitarres—els dos van coincidir als grups Sacred i The March— i posteriorment s'hi va incorporar Albert Godino, als teclats, fan un pop-rock en castellà amb influència britpop (Oasis, Radiohead o Arctic Monkeys), inspirat en la figura de Simonsen, jugador de fútobl danès baixet, amb molta habilitat, classe, veterania, elegància, però també contundència, que va jugar al FC Barcelona entre el 1979 i el 1982. ◀

La Primavera de Llibres i Lletres 2023 dona visibilitat a la vitalitat literària del Prat

REDACCIÓ / Ha finalitzat una nova edició del cicle Primavera de Llibres i Lletres, presentada al Cèntric Espai Cultural i a la Biblioteca Antonio Martín durant els mesos de març, abril i maig. La creació local ha estat la protagonista principal del cicle, amb un espai dedicat a presentar les novetats editorials d'autors i autores vinculats a la ciutat. Aquest any, s'han presentat moltes obres que s'apropen a gèneres com la novel·la històrica, la biografia, els relats socials o la poesia, entre d'altres. Les diferents activitats del cicle han tingut lloc en espais com l'Auditori, la Sala de revistes de la Biblioteca o la Porxada, en format de diàleg per fomentar la interacció i les aportacions sobre el procés creatiu dels seus llibres. ◀

Gerard
l'Alcalde pel **Prat**

**Això no va de sigles,
va de Persones, va
del Prat**

Desperta!

junts
pel Prat de Llobregat

Un Pratifolk una mica més encès

J. M. / Un any més, el Prat va viure un dels seus dies grans de cultura popular. El passat 6 de maig, les colles geganteres, castellera, dansaires i de diables van ser les protagonistes del Pratifolk. Primer, al migdia, pels carrers del Prat; durant la resta de la tarda i nit, al parc del Fondo d'en Peixo.

El Pratifolk d'enguany es va celebrar enmig del clima d'enuig i neguit de les associacions pel que consideren una situació greu pel que fa a la retallada de subvencions.

Els nous criteris de la interventora municipal, expliquen, estan dificultant l'accés als recursos necessaris per a desenvolupar les activitats o adquirir materials.

Segons paraules de tres membres d'agrupacions diferents, sobre, els membres de les colles comencen a plantejar-se una plantada (i no de gegants) de cara a Festa Major, negant-se a actuar el dia gran de l'esclat si la situació no es reverteix. ◀

/ Fotos: FERNANDO VECINO

**DISTRIBUCIÓN
DIRECTA
INTEGRAL**

DISTRIDAM amb
l'esport i la cursa Delta Prat

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

És impossible visitar Jerusalem i no anar al Mur dels Gemecs. És el lloc més sagrat del judaisme i l'últim vestigi que es conserva del Temple de Jerusalem. És una construcció mil·lenària que es va fer per a la protecció del temple durant el regnat d'Agripa II a on milers de persones de tot el Món resen. Em van dir que en realitat es tracta del mur occidental del qual els musulmans en diuen l'Esplanada de les Mesquites, però que per als jueus és l'Esplanada del Temple.

Com es pot veure a la foto, la zona del mur està dividida en dues parts, una per als homes que és la més gran i concorreguda, a l'esquerra, i un espai més petit i quasi buit, per a les dones, a la dreta. Doncs d'aquí a poc temps ja no es podrà dir que en el Mur dels Gemecs de Jerusalem hi ha dues zones separades, una per als homes i una altra per a les dones (tal com jo el vaig conèixer i es veu a la foto). Resulta que des de fa uns mesos, el govern d'Israel ja va aprovar una tercera zona mixta. Aquesta era una reivindicació del grup de les dones feministes reformistes jueves, però l'accés es farà per fora de la plaça. Aquesta idea

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

no agrada a les feministes jueves que reclamen l'entrada pel mateix lloc on ara ho fan homes i dones malgrat que al Mur resen en zones separades per una tanca metàl·lica.

És sorprenent que hagin passat més de dos mil anys i el Mur encara sigui un lloc sagrat de pregària per als jueus que hi arriben d'arreu del Món. Hi resen i em van explicar que demanen l'arribada del Messies, el retorn dels exiliats i la reconstrucció del temple. També cal dir que el Mur és un dels llocs més visitats per creients i turistes a la Ciutat Vella de Jerusalem.

Vaig veure que les persones que hi resaven posaven paperets entre les pedres del Mur i em van explicar que hi escrivien una plegària o un desig. Em va sorprendre perquè amb els milers de persones que hi van quasi no hi havia paperets entre les pedres. Alguns fidels em van explicar que dues vegades a l'any aquestes "pregàries" es recollen, perquè, segons el reglament religiós no poden ser destruïdes i llavors eren enterrades al costat dels llibres sagrats, al Mont de les Oliveres, a Jerusalem. A partir de la pandèmia de la Covid també es poden fer per internet.

UN PÈL DE LLENGUA

Parts de la mà

La mà és la part final del braç i va des del **canell** (no n'hem de dir *munyeca*) fins a la punta dels dits. La part de sobre és el **dors de la mà** i la de sota és el **palmell** o **pla de la mà**.

A continuació hi tenim els cinc dits, més o menys llargs i gruixuts. Els ossos dels dits s'anomenen **falanges**. El nexa d'unió entre les falanges, el que ens permet articular els dits, són els **nusos** o **artells** (en castellà *nudillos*). A la punta de cada dit hi ha l'**ungla** a la part dorsal i el **palpís, tou** o **moll dels dits** (en castellà *yema del dedo*) a la part de sota.

Noms dels dits

Cadascun dels dits té un nom propi, el sabeu? En primer lloc, tenim el dit **gros** o **polze**; el del costat és el dit **assenyalador** o **índex**; a continuació, hi ha el dit **del mig**, el més llarg, també anomenat **cor**; el següent és el dit **anular** perquè és on tradicionalment es portava l'anell, i finalment, hi ha el dit **petit** o **menovell**.

Sabíeu que **tustar a la porta** significa picar a la porta amb els nusos dels dits o amb el palmell de la mà?

I tu, com ho dius?

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpl.cat

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1ª 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

ABRIL-MAIG 2023

- Francisco Paula QUIGNON GONZÁLEZ, el 15 d'abril, als 73 anys.
- Paco MAESTRE MAESTRE, el 16 d'abril, als 78 anys.
- Felipe PELLEJERO GÓMEZ, el 17 d'abril, als 58 anys.
- Josep PARÉS ORRADRE, el 18 d'abril, als 81 anys.
- Roger CASTANY SAFONT, el 18 d'abril, als 93 anys.
- Margarita ARANDA MORENO, el 19 d'abril, als 90 anys.
- Pepa FERNÁNDEZ REYES, el 20 d'abril, als 82 anys.
- Nicolás PENELAS MARTÍNEZ, el 23 d'abril, als 91 anys.
- Roberto MUÑOZ MALDONADO, el 24 d'abril, als 84 anys.
- Manuel de la CASA MOLINA, el 24 d'abril, als 61 anys.
- Asun VENDRELL ALCOVER, el 26 d'abril, als 69 anys.
- Encarni PÉREZ CANO, el 27 d'abril, als 52 anys.
- Pilar PARRILLA JIMÉNEZ, el 27 d'abril, als 89 anys.
- Remedios MARTÍN MARTÍN, el 28 d'abril, als 91 anys.
- Miguel CASAUS SUÑÉN, el 28 d'abril, als 89 anys.
- Margarita PELLICER PARICIO, el 30 d'abril, als 75 anys.
- Manuel LUNA CASTILLA, l'1 de maig.
- Elvira BADÍA PUIG, el dos de maig, als 89 anys.
- José TRILLO ESCOBAR, el 3 de maig, als 80 anys.
- Juanma "Quico" TORO CEBALLOS, el 2 de maig, als 73 anys.
- Torcuato POYATOS CUERVO, el 3 de maig, als 71 anys.
- Magdalena COLL RUMBAU, el 4 de maig, als 87 anys.
- José GARCÍA MIRALLES, el 4 de maig, als 73 anys.
- Amparo NÚÑEZ FERNÁNDEZ, el 5 de maig, als 77 anys.
- Trinidad TAPIA GÓMEZ, el 6 de maig, als 89 anys.

- José PUENTE COCERA, el 7 de maig, als 83 anys.
- Rosario JIMÉNEZ PEÑA, el 9 de maig, als 83 anys.
- Miguel FUENTES IZQUIERDO, el 10 de maig, als 68 anys.
- Dioni PRADES RUIZ, l'11 de maig, als 69 anys.
- Ángel ROMÁN GUERRERO, l'11 de maig, als 90 anys.
- José GRANADOS GUERRERO, el 12 de maig, als 87 anys.
- Isabel Solís Suárez, el 13 de maig, als 99 anys.
- José Antonio Ferrite Pérez, el 14 de maig, als 75 anys.
- Floro Sigalés Company, el 15 de maig, als 90 anys.
- Laureano Maillo Marín, el 16 de maig, als 95 anys.

ASSUMPCIÓ VENDRELL ALCOVER
09/10/1953– 25/04/2023

Has marxat sense fer soroll, de matinada. Sobtadament.
Et trobem a faltar a cada instant,
però malgrat tot et sentim molt propera.
Els que t'estimarem no t'oblidem.
Antolin i Pau

Amb agraïment

A tothom, a tots els que heu conegut a l'Elena (al cel sia), que l'heu tractat, que coneixíeu el seu tarannà, la seva il·lusió per xerrar i compartir, de la seva generositat, de no tenir mai un no per a ningú, a tots els que la trobeu a faltar i així m'ho manifesteu quan pel carrer ens trobem, a tots els que vàreu compartir amb nosaltres, la seva família, els dolorosos moments del dol, a tots els que no hi vàreu poder ser i heu estat angoixats pel fet... a tots, a tots, us vull agrair les mostres de sentiment rebudes, les quals m'han omplert, ens han omplert a fills i família, del goig de saber quan n'era d'estimada i que el seu record restarà dins vostre. Estic escrivint aquestes quatre ratlles per manifestar-vos el meu càlid agraïment i em vola pel cap el pensar que l'Elena ho està veient i deu estar manifestant d'una forma u altra, ben somrient, la seva conformitat. Gràcies amics i amigues.

I permeteu-me que faci un altre especial agraïment. El llibre recent publicat "Quan tot era proximitat", del qual l'Elena ja no va poder gaudir de l'entranyable acte de presentació al Mercat Municipal, ha estat un llibre, a l'igual que la resta, en que la seva col·laboració ha estat fonamental en un munt de detalls i anècdotes essencials en el seu desenvolupament. No cal que expliqui que d'una forma u altra ha estat

l'ànima perquè el llibre fos una realitat, el que es complementa amb la il·lusió que li va fer quan pocs dies abans d'apagar-se, va poder gaudir de la seva maqueta, tenir-la a les mans i fullejar-la de dalt a baix. Bé, però seguint amb el tema, en el "Apunt final" del llibre, faig una menció específica als metges de família d'aquell temps, de quin era el seu tarannà, la seva proximitat als malalts i família. Quan de sobte ens va caure a sobre la greu malaltia que va afectar-la, en el decurs de la primera fase detectant la gravetat, analitzar què fer, fer-ho, convallescència i tractament posterior a fi veure l'evolució, em vaig trobar amb professionals de la medicina, tant metges com infermeres, que ens van donar un tracte del tot familiar, fossin de la medicina privada com pública des del CAP. L'Elena va seguir al costat nostra gaudint de tothom, família i amics, per més d'un any. El rebrot que va tenir la malaltia es va manifestar de forma que, per l'expressió de la cara de l'oncòleg i pels comentaris sincers de metge amic personal de la família, ja vàrem entendre quin seria el camí que seguiria. I en aquest camí, en la fase final, van entrar a formar part del nostre entorn, com una benedicció, els metges i infermeres del PADES. La meua gratitud envers ells és plena; la seva atenció, dedicació a tot hora, les cures paliatives de bon principi i especials en els darrers moments, foren com un bàlsam per a que no sols jo, sinó fills i cosina, ens sentíssim confortats ens els durs moments viscuts. Una tasca d'excel·lent proximitat envers el proïsme que cal agrair.

Així com la de tots els mossens de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau, l'actual i els passats, que la van visitar en els darrers moments, tots ells amics personals de l'Elena i de tota la nostra família, que la van no sols consolar, sinó confortar i ajudar a fer més senzill el seu comiat. Ella fou molt feliç en aquestes trobades inesperades, però ben segur desitjades.

De nou a tots, tots, tots... no voldria deixar-me ningú, gràcies per la vostra amistat, gràcies per tot.

Pere Rodríguez i Darnés

SEGUEIX-NOS A

Facebook, facebook.com/periodicdelta

Twitter @periodicdelta

i Instagram @periodicdelta

www.periodicdelta.cat

ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

LAMPISTES

A qui no ens ha vingut a casa un lampista per arreglar qüestions elèctriques, de l'aigua, del gas...? No en va la "fontaneria" de la Roma clàssica era un art, el de cuidar de la instal·lació, el manteniment i el bon estat d'un brollador d'aigua ("fontana", en llatí)... i l'aigua es conduïa a través de canonades de plom.

No obstant, es va posar de moda en temps de la transició espanyola allò de "los fontaneros de la Moncloa", que no eren altra cosa que aquelles persones que sense veure la llum del sol i de manera anònima com aquell qui diu, procuraven que el cuinat a les entranyes del poder, amb els misteris i els secrets dels "ingredients", donés com a resultat -després de les anàlisis i les valoracions d'interessos- les decisions polítiques, que feien públiques els representants del govern (president, ministres, etc...).

I aquí tindríem dos equips de lampistes absolutament oposats: 1) els *cooperants*, que contrasten variables i es passen hores davant de l'ordinador i al telèfon; que tracten dades i són experts en vitalitzar continguts; que co-

ordenen adeptes // 2) els *fantasmes*, que giren al voltant dels oligarques (CEO, presidents, ministres, cardenals, bisbes), un terreny on domina el cop de colze per mantenir posicions, influències o interessos per tal de treure profit de la situació -en benefici propi o d'algun "amic"- i, en definitiva, controlar l'accés a l'agenda i a la informació del número 1 (en

N'hi ha de cooperants, que coordinen adeptes, i n'hi ha de fantasmes, que giren al voltant dels oligarques

aquests casos, tota aquesta gent s'imbueix de la creença que la persona que governa la nau està preparada per a tot i li reten una devoció que sense adonar-se'n, voreja la síndrome d'Estocolm).

Però ser un bon lampista en tots els àmbits (que vol dir ser un implicat i compromès membre d'un equip) comporta per una part,

tenir ofici, haver passat uns processos reconeguts, atresorar una gran experiència... I, per una altra, combinar sense fissures l'ètica i la ideologia que han de promoure un èxit sociològic no exempt dels possibles fracassos que poden comportar les pors escèniques. En nombroses ocasions -no ho oblidem-, ens costa molt explicar intel·lectualment allò que ha estat fruit de l'experiència acumulada en el treball de tota una vida. I igualment se'ns fa una muntanya compaginar les eufòries i els pànics per poder arribar a sistematitzar el que abans hem viscut com una experiència.

Un repte que ens pot aclaparar seria posar-nos davant d'un auditori -uns alumnes, per exemple, que ens podrien tenir per algú important- i haver de teoritzar i de fer creure a les persones que t'escolten que tota aquella experiència acumulada per un mateix es pogués convertir *de facto* en un "llibre de text", net de contaminacions (vull dir, d'interessos polítics, econòmics, socials, relacionals, emocionals).

Resulta difícil i complicat ser -de veritat- lampista o fontaner (o pastisser) i que no et prenguin per una altra cosa.

ENS POTS TROBAR A
 C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 193 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc. Algunes dedicades al centenari del naixement de Jaume Codina.

HORIZONTALS: 1. Capriciosament. 2. Article masculí. Honor consonàntic. Un de Romania. 3. Infant, criatura. *Fins als anys 50, una rajava a la cruïlla de Mossèn Cinto Verdaguer i Mariscal Joffre. Cosí trasbalsat.* 4. Telenotícies. Acollíem, admetíem. Ocell amb algunes plomes blaves a les ales. 5. *“Ja mai més veuré la fonda del carrer de casa”, vers de Pau Vallhonrat.* Fragment de cromosoma. Embarcació, vaixell. 6. Est. Institut Sabadellenc de Neuropsicologia. El nostre de cada dia. De Sant Martí o del Triomf. Iode. 7. Habitual, corrent. Bondadós. Moda consonàntica. A l'entrada de l'hotel, un anglès va calent. 8. Anar a pams. Faré niu. Alfa. 9. Metge Intern Resident. *Nom del antic del carrer Ferran Puig, a qui Jaume Codina dedicà un llibre #anyCodina.* Dues vibrants. 10. Sofrís en els celoberts. Piu fora de lloc. Quars incomplet. 11. X. A la punta del parameci. Hiatus vocàlic. Nàusea, basca. 12. I tant. *“... al Delta del Llobregat”, estudi sobre les avingudes del riu #anyCodina.* 13. Sedueix, incita. Primera cara del disc. Tap petit al cobretaula. 14. Rucs, burros. *El Delta del Llobregat ocupa quasi la superfície d'aquesta ciutat veïna.*

VERTICALS: 1. Futbolista al mig del camp. 2. Respiro. Plantes que tenen opi. 3. Pàrquing. Nitrogen. Després del dilluns. La fi de l'home. 4. Factor positiu o negatiu en la sang. *En va fer un de la història del*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2			■				■							
3				■					■					■
4			■							■				
5							■				■			
6		■					■			■			■	
7					■			■			■			
8							■					■		
9				■								■		
10						■				■				
11								■				■		
12			■											
13							■		■					
14					■									

Prat per als estudiants #anyCodina. Un romà. Acaben tips. 5. És ple de bones intencions. Que no hi és. 6. Descobreix, localitza. Morè com un ós. Cubà marejat. 7. Deu romans. Níquel. Riu d'Itàlia. Facin niu. La primera cara del disc. 8. A *“Les generacions pratènques”*, fa servir un marc teòric d'... i Gasset #anyCodina. Antílop africà. Donar. 9. Músic pagat no el fa bo. A mig lament. Curtedat de vista. Cent romans. 10. Estimo el propietari. *Pel de 1962, nevà al Prat.* Part de l'obra teatral. 11. Abans, cada dia un raig, Al fons del mar. Raquidi. 12. *Nom popular del c. Mossèn Cinto Verdaguer.* Urani. S'hi oposen, inicialment. 13. Cretina, babaua. Oxigen. Reflexionen, pensen. 14. Acaben cansats. *Cal, renom que prové d'un avantpassat que tocava l'instrument sota la figuera de la casa.*

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 193

Horizontals: 1. CAPRICIOSAMENT - 2. EL - 3. HNR, ROMANES - 4. NEN - 5. FONT NADAL, ACTE - 6. MAIG - 7. RAQUÍDIA - 8. ORTEGA NYU DAR - 9. SO. ME. MOPIA. C. - 10. AMO. X. NI. PO. NIIN. A. - 11. MAIG - 12. ENSANACHE. U. OPO. - 13. NECIA. O. RAONEN. - 14. TS. GUITARRISTA.

Verticals: 1. CENTRECAMPISTA - 2. ALENO. OPIACIES - 3. P. N. DIMARTS. TEMPTA. A. TAPET. - 4. ASES. BARCELONA. - 5. INFERN. ABSENT. - 6. TROBA. BRU. CUAB. - 7. ME. - 8. RH. RESUM. I. IPS. - 9. INFERN. ABSENT. - 10. COMU. BO. MD. HOT. - 11. COMU. BO. MD. HOT. - 12. MIR. BUNYOLA. RR. - 13. PATIS. IUR. QUAR. - 14. ICS. ECL. IAU. OL. - 15. SI. INVUDACIONS. - 16. OISC. - 17. REBIEM. GAIG. - 18. RODEFA. GEN. NAU. - 19. E. ISN. PA. ARC. - 20. NEN. ROMANES. - 21. EL. HNR. ROMANES. - 22. EL. HNR. ROMANES. - 23. NEN. FONT

FUTBOL. SEGUNDA FEDERACIÓN. GRUPO 3

El Prat descende a Tercera

MANOLO GÓL

Tras cuatro temporadas seguidas en la categoría, aunque con nombres diferentes, el Prat volverá a Tercera División, donde militó por última vez en la temporada 18-19. Los últimos resultados, junto a las victorias de los rivales por salvar la categoría, han propiciado el descenso.

Derrota en Lleida y descenso

En Lleida, en la penúltima jornada, se consumaría el descenso matemático de categoría. Los pratenses cayeron derrotados en el Camp d'Esports por 1-0 y dejaba en intrascendental la victoria por 3-1 en la última jornada en casa ante el Olot, con los dos equipos ya descendidos.

De nada serviría la victoria unas semanas antes en Manresa por 1-2 i el empate (0-0) en el Sagnier ante el Terrassa. ◀

Desgraciadamente de nada sirvió la victoria en casa por 3-1 ante el Olot / Foto: F. SERRANO

BÀSQUET. ASCENS A LEB OR

El CB Prat, amb un peu i mig a OR

J.CENTELLES

No es va aconseguir l'ascens per la via directa com a campió de la categoria, ja que l'enfrontament amb el campió de la Conferència Est, el Burgos, va ser pels castellans tot i que els pots blava els van guanyar a domicili per 88-90 no va ser suficient per remuntar el 60-76 encaixat al Joan Busquets,

Esgotada aquesta opció, s'entrava als play-offs com a cap de sèrie amb l'enfrontament amb el Zamora guanyant a la seva pista per un clar 68-84 que deixava molt favorable l'eliminàtoria encara que el partit de tornada no va ser fàcil i els pratencs van patir la derrota encara que per només 6 punts (73-79) que donava pas a la definitiva confrontació per decidir l'equip que acompanyaria al Burgos a la segona categoria del bàsquet estatal.

Malgrat la derrota al Joan Busquets davant Zamora, els pratencs van solucionar l'eliminàtoria / Foto: F. SERRANO

El CB Prat se la juga davant Navarra

El Navarra, que va fer saltar la sorpresa eliminant al Zornotza era el darrer rival dels del delta per poder lluitar per l'ascens i els homes de l'Albert Cañellas no volien desaprovechar aquesta segona oportunitat i en un partit molt seriós disputat a Pamplona van guanyar per un clar 71-91 amb un gran joc coral dirigits per un excepcional Alberto Martín i un magnífic Jordi Rodríguez que sent el més jove dels pots blava (dinou anys acabats de fer) no li va tremolar el pols aconseguint 21 punts (5 de 8 en triples). Amb aquest avantatge de 20 punts deixa molt favorable l'eliminàtoria, a no ser d'una gran desfeta, i esperem que en el proper número l'ascens a OR ja sigui tot un fet que ompli d'orgull a l'esport de la nostra ciutat. El desenllaç final a www.periodicdelta.cat. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT

A l'esquerra, l'equip del CP Ciutat del Prat va guanyar un total de 22 medalles entre els Campionats de Catalunya en Pista i Circuit. A la dreta, representació del CPV El Prat als Campionats de Catalunya / Foto: CPCP/CPVP

Dotze medalles del CPV El Prat als Campionats d'Espanya en Pista de Gijón

T.E

El conjunt pratenc del Club Patí Velocitat El Prat es va emportar dotze medalles al Campionat d'Espanya en Pista Infantil i Juvenil i Copa d'Espanya Aleví que es va celebrar el 14 i 15 de maig al patinòdrom de Moreda de Gijón.

Cal destacar, en categoria juvenil a Ona Rodríguez que va aconseguir tres medalles d'or als 200 metres contra rellotge i al 500 i 1.000 metres sprint així com un bronze als 10.000 metres eliminació. Per la seva part i a la mateixa categoria, la Mònica Seone guanyava la medalla d'or als 1.000 eliminació i dues plates; al 1.000 sprint i als 5.000 punts. Per la seva part, en nois, el juvenil

Christophher López assolia dues medalles de plata al 500 i al 1.000 sprint i pel que fa a la categoria aleví, l'Alba Ruiz va guanyar una medalla de plata als 3.000 punts i una de bronze en el 1.500 en línia. Per finalitzar els podis dels corredors pratencs, ressaltar també la medalla de plata de l'infantil, Adria Fernández en la prova de 3.000 punts.

Aquests bons resultats atorgava la distinció al conjunt pratenc com el millor equip amb més medalles aconseguides en el Campionat d'Espanya.

Teresa Moreno i Nil Llop fan doblat i guanyen el Campionat de Catalunya en Pista i en Circuit

Però si en l'àmbit nacional el CPV El Prat manté la seva hegemonia, no cal dir que als

Campionats de Catalunya, el patinatge potablava és el clar dominador. L'equip pratenc va assolir més d'una cinquantena de podis entre el campionat de pista que es va celebrar a Lliça d'Amunt i el de circuit a l'Arboç de les últimes setmanes a les quals s'han de sumar les medalles obtingudes per l'altre conjunt pratenc, el CP Ciutat del Prat, que també va guanyar un total de vint-i-dues medalles entre les dues competicions.

De tots els podis obtinguts caldria destacar la victòria en categoria absoluta dels patinadors del Club Patí Velocitat El Prat, Teresa Moreno i Nil Llop, que van revalidar el títol de l'any passat, tant en pista com en circuit. ◀

BILLAR

El Prat, campió de 2a Divisió en 4 modalitats

DELTA / El Club Billar Prat es va proclamar campió de 2a Divisió de la Lliga de 4 Modalitats a la final que va guanyar contra Canet per 6 a 2 i que es va disputar a la seva seu del carrer Lo Gaiter de Llobregat del Prat al passat mes d'abril. En la competició de 4 modalitats juguen quatre competidors per cada equip en el qual cadascun juga en una modalitat diferent davant el seu adversari: lliure, 3 bandes, quadre 47-2 i a banda. L'equip potablava que es va proclamar campió de Segona Divisió i que pujarà a Primera l'any que ve va ser el següent: Alejandro López, Paco Peña, Jorge Sánchez, Joan Rojals, Miguel Montero, José Palomo, Miguel Sánchez, Salvador Mauri i el seu capità, Rafa Montero, que en la final no va estar present a causa d'una malaltia. ◀

Club Billar Prat campions de Segona de 4 Modalitats / Foto: F. Serrano

TAEKWONDO

La promoció potablava demostra la seva bona salut

T.E

El taekwondo pratenc va obtenir uns grans resultats amb la consecució de moltes medalles al Campionat de Catalunya de Promoció Poomsaes Infantil i Adult i el de Parapoomsaes inclusiu per esportistes amb discapacitat, que es van celebrar el 14 i 15 de maig al pavelló de la Mar Bella de Barcelona.

La delegació d'esportistes potablava va estar representat per un gran nombre de taekwondoques dels diferents conjunts pratencs: el Gimnàs Studio Fran Martín, el Do Jon i el Nippon Prat, que es van endur un munt de medalles a les categories de promoció, que anaven des dels més petits - els prebenjamins- fins als cadets, així com d'adults, aconseguint un total de 18 medalles, i on destaquem les medalles d'or de la cadet Greta Pérez del Studio Fran Martín, del Joel Cipres (SFM) en categoria infantil i de l'aleví, Cloe Salina del Do Jon i del benjamí, Álvaro Calzada del Nippon Prat. La resta de medalles es poden consultar a: www.periodicdelta.cat

Calvo, El Harche i Benkhallouk, campions de Catalunya

També va haver-hi pluja de medalles als Campionats de Catalunya cadet i sub 21 que es van celebrar el 23 d'abril a la Mar Bella. De les deu medalles obtingudes, tres van ser d'or. Youssef Benkhallouk del Gym Studio Fran Martín i les cadets; Alicia Calvo també del Fran Martín i Nora El Harche

A dalt, la delegació del Gym Studio Fran Martín als Campionats de Catalunya Infantil va ser una de les més nombroses de la competició. A baix, l'equip Do Jon a les portes del pavelló la Mar Bella de Barcelona / Foto: GSFM/DJ

del Do Jon, es van proclamar campions de Catalunya de la categoria sub 21.

José Àngel Domínguez, plata a l'Open Internacional d'Espanya

Pel que fa a l'Open Internacional d'Espanya que es va celebrar també al mes d'abril

al pavelló Camilo Cano de La Nucia (Alacant) i on va haver-hi una àmplia representació del Gimnàs Studio Fran Martín, cal ressaltar la medalla de plata aconseguida pel taekwondoca veterà José Àngel Domínguez en la categoria màster de més de 80 kg. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Bronze d'Alma Martín al Campionat Nacional

DELTA / La gimnasta Alma Martín va guanyar el passat mes d'abril la medalla de bronze al Campionat Nacional Base Individual que es va disputar al Navarra Arena de Pamplona. L'esportista de l'AE Rítmica Prat Cor Blau va aconseguir el tercer lloc del podi a la categoria aleví amb una nota de 19.750 punts.

Per la seva part, cal destacar també l'actuació pratenc a la 2a Fase de la Copa Catalana Individual de Nivell 8 de Rítmica que es va celebrar a Vila-Roja (Girona) on les gimnastes del Rítmica Prat van guanyar tres medalles en categoria sènior. Gisela Berzosa va obtenir dues medalles; una d'or en maces i una de bronze en cercol, mentre

que Liubov Ozerova va assolir la medalla de plata en maces.

Berzosa, bronze al Campionat de Catalunya

Pel que fa al Campionat de Catalunya individual de nivell 8 i que es va celebrar a Blanes el 15 de maig en la categoria sènior la Gisela Berzosa de l'AE Rítmica Prat va pujar al tercer lloc del podi de la general amb 76.750 punts després de la seva actuació als exercicis de pilota, maces i cercol. Berzosa va guanyar una plata en l'exercici de cercol i un bronze a pilota, mentre que la Liubov Ozerova va aconseguir la medalla de bronze en maces. ◀

Alma Martín, tercera al Campionat Nacional / Foto: RPCB

DUATLÓ

El Prat Triatló 1994 torna a la Primera Divisió de la Lliga Nacional de Clubs

DELTA / El conjunt femení i masculí de Duatló del Prat Triatló 1994 va aconseguir tornar a Primera Divisió i ho va certificar en les últimes jornades de la Lliga Nacional de clubs disputades a finals d'abril a La Nucia (Alacant). Pel que fa a l'equip femení, la seva actuació va ser incontestable on va obtenir la victòria final de la Segona Divisió, assolint així l'ascens a Primera Divisió. Liderades per Sofia Aguayo, les noies del Prat Triatló es van adjudicar el Campionat d'Espanya de relleus per parelles, el Campionat d'Espanya de duatló supersprint de Clubs i el relleu parelles 2x2, de la divisió de plata nacional.

Per la seva part, el conjunt masculí també va guanyar l'ascens a Primera Divisió després de quedar en la tercera posició final de la classificació general.. ◀

El conjunt femení de Duatló ha pujat a la Primera Divisió per la porta gran / Foto: PT1994

Doblet de Teresa Pons al Campionat del Món Multiesports d'Eivissa

DELTA / Al llarg dels primers dies de maig a l'illa d'Eivissa s'ha celebrat el Campionat del Món Multiesport. Una competició que ha albergat conjuntament els mundials de Duatló Sprint, Duatló Standard i Aquatló, entre d'altres. Més de 4.000 esportistes arribats des de tots els punts dels cinc continents i de 62 nacionalitats han pres part en aquesta competició on dos esportistes del Prat Triatló; Teresa Pons i Arnau Monzoni han pujat al podi obtenint tres medalles.

Teresa Pons ha guanyat dues medalles d'or al seu grup d'edat en la competició de Duatló Cros i de Triatló Cros. Pons ha completat la seva participació a més, al Triatló, obtenint el tercer lloc de la general també de grups d'edats.

Per la seva part, també cal destacar la medalla de plata en la categoria sub 23 d'Arnau Monzoni al Mundial de Duatló Cros, on l'esportista del Prat Triatló va quedar en la segona posició. ◀

Teresa Pons, a la dreta de l'imatge / Foto: PT1994

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffiti
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta

- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

ATLETISME

La Delta Prat s'ha refermat com una de les curses amb més tradició del calendari català

Els més petits van gaudir, un any més, de les curses infantils

Sofia Aguayo i David Cuesta, guanyadors absoluts de la Delta Prat'23

David Carrero i Laura Rodríguez, van guanyar la cursa de 5 km

Un dels podis infantil on els esportistes del Triplay el van copar

David Cuesta i Sofia Aguayo s'imposen en la Delta Prat 2023

TONI ESPIGARES

FOTOS: MARC ASENSIO

David Cuesta i Sofia Aguayo del Triatló Prat es van imposar en els 10.000 metres de la 23a Cursa Delta Prat que es va celebrar el passat 31 d'abril al Prat. A la distància de 5 kilòmetres la victòria va ser per David Carrero del Top Running i de l'internacional sub 23,

Laura Rodríguez (CA Piélagos). Els primers atletes locals a la cursa de 10 km van ser; el Manuel Jesús Viedma i la Sofia Aguayo.

Destacar el gran èxit de participants, en la prova que cada any organitza el Periòdic Delta i el club d'atletisme Pratenc AA, amb el suport de l'Ajuntament del Prat i de la Federació Catalana d'Atletisme i que va aplegar entre les diferents categories un total de

980 atletes inscrits. En l'edició d'enguany s'ha pogut retornar a l'habitual i rapidíssim recorregut de l'Avinguda Montserrat amb la sortida i l'arribada, com sempre, a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier del Prat.

Es poden consultar totes les classificacions de la 23a Cursa Delta Prat a: www.cursadeltaprat.org ◀

Asesoría
Forum
Legal y Económico

Manuel Navarrete · Abogado

CAMPAÑA
RENTA

Puede traer su documentación
hasta el 30 de junio

934 785 634

Av. Verge de Montserrat, nº 132, 1º 4º
08820 El Prat de Llobregat
Barcelona

Al Prat, som com som.

El Prat és una ciutat on tothom es respecta i on tothom pot ser feliç.
I és per això que diem, amb orgull, que el Prat és el nostre lloc al món.

Ajuntament del
Prat de Llobregat

www.elprat.cat

